

VYSOKOHORSKÉ SPORTY BRNO - HISTORIE MEZI LÉTY 1964 – 1986

2. DÍL - POPIS FOTOGRAFIÍ

Autor: Martin Šarbort a kolektiv spoluautorů.

Spoluautoři, kteří poskytli svoje fotografie do prvního dílu Fotoknihy VHS a napsali popisy fotek, jsou: Havlásek Ladislav, Kolegar Ladislav, Hanzl Pavel – Ajdul, Myška Miroslav - Žebro, Dušek Jiří - Pastejř, Pokorný Milan - Pokec, Šarbort Martin, Krejčí Olga a Černošek Zdeněk.

Spoluautoři, kteří doplnili popisy fotografií a napsali články v druhém díle fotoknihy VHS jsou: Jan Musil – Šerpa, Miroslav Mrkývka, Miroslav Kelbl – Otík, Luboš Novák, Jan Slavík – Džonek, Jiří Rossi, Ladislav Krejčí a Zdena Balcarová.

První vydání druhého dílu v lednu 2018.

První díl fotoknihy VHS

Vysokohorské sporty Brno, dále jen VHS, vydaly tištěnou publikaci – fotoknihu s názvem „VYSOKOHORSKÉ SPORY BRNO. HISTORIE MEZI LÉTY 1964 – 1986“ k oslavě 50.výročí založení VHS na Blatinách 15.listopadu 2017, kterou lze nazvat prvním dílem Fotoknihy VHS.

Poděkování patří výboru VHS za rozhodnutí o vzniku fotoknihy. Velkého úkolu vytvoření fotoknihy se ujal Richard Havelka. Richard – Říša si vyžádal naskenované fotografie od kamarádů - pamětníků a poskládal je do fotoknihy za pouhé dva měsíce, včetně tisku, do oslavy na Blatinách. Patří mu za to také velké poděkování.

Druhý díl fotoknihy VHS

Na oslavě 50.výročí založení VHS na Blatinách jsem si uvědomil, že prvnímu dílu fotoknihy VHS chybí popisy. Požádal jsem kamarády – autory fotografií o popisy k fotkám v prvním díle fotoknihy. Mnohdy se datování roků od různých kamarádů přesně neshoduje. Prosím o shovívavost při čtení popisů. Z dnešního pohledu v roce 2018 se zdají roky 1968 a 1969 velmi blízké. Některé tváře nebyly poznány a místo nich jsou v textu vždy tři otazníky za jednoho člověka. Na všech fotkách jsou lidé popisováni zleva doprava.

Kamaráde, co sis koupil první díl fotoknihy, radím Ti očíslovat si stránky podle obsahu na následujících dvou stranách. Očíslování jednotlivých fotografií se Ti bude také hodit, protože související fotky nejsou umístěny vedle sebe, ale mnohdy na jiných stránkách.

Za popisy fotek z prvního dílu Fotoknihy VHS jsem umístil několik článků o historii některých oddílů VHS a o expedicích pořádaných VHS. Použil jsem články, které byly napsány dříve. Na závěr je umístěna Galerie autorů.

Radujeme se ze vzpomínek na mládí a stále žijme vesele s partou kamarádů - horolezců, ať je nám 20 nebo 70 a víc let.

Martin

Obsah

KAPITOLY PODLE NADPISŮ NA STRÁNKÁCH VE FOTOKNIZE:	4
Vnější strana přední obálky	4
Vnitřní strana přední obálky	4
Strana 1 pravá: Zdeněk Zlámal	4
Strana 3 pravá: Medvědí chata historie – zahájení rekonstrukce 1968 – 1970	4
Strana 33 pravá Fotky Blatiny 17.9.1977 – brigáda	9
Strana 37 pravá Brigáda Blatiny studny	9
Strana 38 levá Autobusová zastávka BLATINY	10
Strana 39 pravá Blatiny požár	10
Strana 47 pravá Mauglího memoriál	11
Strana 55 pravá Kapely VHS	12
Strana 59 pravá Vysoké Tatry Jiskra 1969 – 1976 (správněji od 1965)	13
Strana 73 pravá Zájezdy VHS – Julské Alpy 1968, 1969	15
Strana 85 pravá: Campanila de Balcon – 1969 Správně Campanila di Brabante	17
Strana 86 levá Baby 1964	17
Strana 89 pravá Vysoká skála u Štěpánova	17
Strana 91 pravá Jizerské hory u Goustava Ginzela – 1968	18
Strana 93 pravá Prachovské skály 1966	18
Strana 94 levá Pálava 1966 – 1970	18
Strana 101 pravá Jiskra na písku 1967 – 1973	19
Strana 105 pravá Mongolsko – 1971	20
Strana 109 pravá Lyžařské zájezdy VHS 1968 – 1973	20
Strana 115 pravá Roháče 1976	21
Strana 117 pravá Letní lezení ve Vysokých Tatrách (bez nadpisu)	22
Strana 118 levá Zimní lezení ve Vysokých Tatrách (bez nadpisu)	22
Strana 121 pravá Tábor Zelené Pleso – 1976	23
Strana 124 levá Rakousko 1977	24
Strana 128 levá Vysoké Tatry 1967 – 1977	24
Strana 131 pravá Mauglí se sádrou – Julky 1977 (Julské Alpy)	25
Zbojnická chata – 1977	25
Strana 132 levá Wilsonka	25
Strana 133 pravá Téryho chata – 1978	26

Strana 136 levá	Lomnický štít Hokejka – 1979.....	27
Strana 138 levá	Písek – 1980.....	27
Strana 142 levá	Stránská 1980	28
Strana 143 pravá	Expedice Fagaraš – 1981.....	29
Strana 143 pravá - Bíba		29
Strana 144 levá	Pálava – 1982.....	29
Strana 146 levá	Kavkaz – 1988 a 1989	29
Strana 149 pravá	Bielovodská – 1983	30
Strana 151 pravá	První horoples VHS 1983.....	30
Strana 153 pravá		30
ČLÁNKY O ODDÍLECH A O EXPEDICÍCH		31
Jak se rodila JISKRA a můj první výstup. ROK 1957		31
Jak byl založen Horolezecký oddíl Jiskra Brno – Medlánky – ROK 1964.		36
ODDÍL SLÁVIE – Historii oddílu popsal Jiří Růžička – Šerpa od roku 1957.....		38
ODDÍL 1. neboli MAPS - HISTORIE ODDÍLU OD ROKU 1966		39
EXPEDICE MONGOLSKO 1971 strany 105 až 108		41
ODDÍL WIBRAM – HISTORIE ODDÍLU OD ROKU 1974 DO ROKU 1980		42
Miroslav BÍBA Rychlík ve VHS od 1974 do 1995.....		46
EXPEDICE HINDÚKUŠ 1978 a článek Jiřího Beneše – Mauglího „Zvonky“		47
ZÁVĚR		47
GALERIE AUTORŮ		48

KAPITOLY PODLE NADPISŮ NA STRÁNKÁCH VE FOTOKNIZE:

Vnější strana přední obálky

Barevná fotografie s nadpisem fotografie „MODRÝ ŠÍP PRVNÍ AUTOBUS VHS ROK 1969“
Jan Musil – Šerpa si pamatuje, že prvnímu autobusu se říkalo Modrý pták, podle závodního auta „BLUE BIRD = Modrý pták“ závodníka Campbella, který se pokoušel o rychlostní rekordy na Solném jezeře v USA. Řidičem autobusu byl pan Novák.

Vnitřní strana přední obálky

Zdeněk Bača Zlámal – karikatura a text jsou okopírovány z časopisu HOTEJL číslo 2 z roku 1974

Strana 1 pravá: Zdeněk Zlámal

Zdeněk byl zakladatelem Vysokohorských sportů Brno v roce 1967 a byl jejich prvním předsedou.

Strana 3 pravá: Medvědí chata historie – zahájení rekonstrukce 1968 – 1970

Autoři fotografií: Vladimír Havlásek – Laďa a Milan Pokorný - Pokec

Autoři textů: Vladimír – Laďa a Blanka Havláskovi, Milan a Jarmila Pokorní, Mirek Mrkývka, Jan Slavík – Džonek a Jan Musil – Šerpa.

Popis: V této kapitole jsou především fotografie se členy oddílu Jiskra.

Přečti si články na konci tohoto druhého dílu Fotoknihy VHS:

Jak se rodila Jiskra a můj první výstup

Jak byl založen horolezecký oddíl Jiskra Brno Medláňky – ROK 1964.

Skupina předválečných fotek Medvědí chaty: fotky 1, 2, 3, 5 a 6.

1. Horní foto: Předválečná fotka Medvědí chaty. Lidé táhnou sáně se dřevem.
2. Dolní foto: Předválečná fotka Medvědí chaty. Překlad německého názvu chaty Bärlochbaude - Bouda u medvědího brlohu

Strana 4 levá

3. Horní foto: Předválečná fotka Medvědí chaty. Chata měla střechu z dřevěných šindelů.
4. Dolní foto: První návštěva členů VHS na Medvědí chaty po její koupi. V roce 1968 se na prvních brigádách bourala šindelová střecha a boural se komín.

Strana 5 pravá

5. Horní foto: Předválečná fotka Medvědí chaty v zimě.
6. Dolní foto: Předválečná fotka Medvědí chaty v zimě.

Strana 6 levá

Skupina fotek z první zimy 1968 / 1969: fotky 7, 8, 9 a 10.

7. Horní foto: Zima 1968 / 1969. Levá boční stěna chaty. Je vidět původní vchod z levé strany chaty. Lyžařna tehdy nestála.
8. Dolní foto: Zima 1968 / 1969. Byl to lyžařský zájezd do Starého Města pod Sněžníkem. Jelo se na Kralický Sněžník a zpět.

Strana 7 pravá

9. Horní levé foto: Zima 1968 / 1969. Čelní pohled na chatu. Asi únor 1969.
10. Horní pravé foto: Zima 1968 / 1969. Čelní pohled na chatu. Asi únor 1969.

Skupina fotek z léta 1968: 4, 11, 12, 13.

V létě 1968 byla udělána nová plechová střecha, byly vystavěny nové základy chaty, udělány nové izolace chaty a nové podezděnění chaty. Chata byla neobyvatelná, proto se spávalo v stanech.

11. Dolní levé foto: Holky z VHS Jiskry – první léto 1968 na Medvědí chatě.
12. Dolní pravé foto: První léto 1968 – brigáda Jiskry. Nocovalo se ve stanech.

Strana 8 levá

13. Horní foto: Rok 1968. Pokládá se první plechová střecha na chatě. Sýkora a jeho syn - Junkšál. Spodní trámy pod stěnami chaty byly shnilé a musely být nahrazeny zdivem. Kamarádi podepřeli chatu ručními zvedáky, aby byla možnost odstranění spodních špatných trámů a podezděnění chaty. To je vidět v pravém dolním rohu fotky – černá barva pod rohem chaty je díra, kde byly vybourány shnilé trámy. Trámy se vybourávaly po třímetrových kusech.
14. Dolní foto: Podle sedáků u ohniště to bylo asi po roce 1971.

Strana 9 pravá

15. Horní levé foto: Laďa Havlásek v prvních letech budování – ruční míchání betonu na základy agreátorovny. Před rokem 1975.
16. Horní pravé foto: Léto 1970. Medvědí chata má nová okna.
17. Dolní foto: Pohoda u ohniště. Zleva Laďa Havlásek, Kocourek, Blanka Havlásková, Helena Pernicová, vpravo Blažek, děti zprava jsou Lenka a Tomáš Kelblovi. Léta 1970 – 1975.

Strana 10 levá

18. Horní foto: Třídění hřebíků. Vpravo je Jana Blechová.
19. Dolní foto: Podpalování ohně naftou. Zleva Milan Kocourek, Fafa a Tonda Páleníček.

Strana 11 pravá

20. Horní levé foto: Medvědí chata v prvním létě 1968.
21. Horní pravé foto: Tůňka nad starý splavem a starý mostek před Medvědí chatou. Rok 1968.
22. Spodní foto: Zleva Eva Pokorná – Laichmanová a vpravo Jana Kelblová

Strana 12 levá

23. Horní foto: Řezání dřeva – kluci z prvního ročníku horoškovy a Jan Rychnovský – Manuel uprostřed. Z první horoškovy vznikl oddíl Trojka. V popředí holky z Jiskry – Jana Kelblová vpravo.

24. Dolní foto: Řezání dřeva a pálení klestí. Vpravo je Vojta Laichman s kolečkem. Mezi dětmi je malý Petr Mrkývka.

Strana 13 pravá

25. Horní foto: Práce před chatou. V popředí stojí paní Brlková, jejíž syn Petr Brlka zahynul v Malé studené dolině pod lavinou. Vlevo je Vojta Laichman s kolečkem.
26. Dolní levé foto: Stavba zídky před chatou v roce 1968. Zleva: Jan Slavík – Džonek a Milan Pokorný, vpravo je Zdeněk Škrobák. Okenice v prvním patře se natíraly v roce 1969. Šéfuje Jan Slavík – Džonek. Byla vykopána podlaha v chatě a byla vybetonována základová deska a položena izolace. Beton se míchal ručně.
27. Dolní pravé foto: platí text k fotce 26.

Strana 14 levá

28. Horní foto: První autobus Modrý pták u Medvědí chaty.
29. Dolní foto: U ohně sedí vlevo Blanka Havlásková a vpravo Jarka Slavíková – Kopretina. V pozadí sedí Jana Kelblová s malou dcerou Lenkou.

Strana 15 pravá

30. Horní levé foto: Rok 1969. Lešení pro nátěr štítové stěny chaty. Nejdříve se natřelo přízemí chaty a vyměnily se okenice v přízemí. Následně se natřelo první patro chaty a byly vyměněny okenice v prvním patře. Natíralo se „sajrajtem“, kterým se natíraly železniční pražce. Nešlo to moc umýt.
31. Horní pravé foto: Před Medvědí chatou. Koupání dětí v potoce mezi dvěma splavy.
32. Dolní foto: Původní dřevěný mostek přes potok před chatou. Za potokem je vidět původní pěšina vedoucí k Aloisovu pramenu. (Dnes je to široká vozová cesta.)

Strana 16 levá

33. Horní levé foto: Tetřeví chata na cestě z Medvědí chaty na Kralický Sněžník. Chata vyhořela. Dnes je tam rozcestí „Zhořelá“.
34. Horní pravé foto: Po roce 1975, kdy byl zprovozněn elektrický agregát. Blažek a Ladá Havlásek štípají dřevo.
35. Dolní foto: Medvědí chata v zimě 1969 / 1970 s přistavěnou malou vstupní místností. Místnost měla špatně umístěný vchod a na jaře ji sníh odtrhl.

Strana 17 pravá

36. Horní levé foto: Jídelna v Medvědí chatě. Původně, před VHS, byl prostor jídelny používán k ustájení koní. Mnozí členové Jiskry pracovali v Královopolské strojárně, kde se jim naskytla možnost koupit dřevěné bedny od z ruských strojů, dodaných do Královopolské. Tak jsou stěny vytvořeny z údajně sibiřských smrků.
37. Horní pravé foto: Medvědí chata v zimě 1969 / 1970
38. Dolní foto: Řezání dřeva s motorovou pilou.

Strana 18 levá

39. Horní foto: Podezdívání chaty v roce 1968.
40. Dolní foto: Druhý bílo- modrý autobus VHS a gazík VHS u Medvědí chaty.

Strana 19 pravá

- 41. Horní levé foto: Cesta na běžkách na chatu Paprsek v zimě 1969 / 1970.
- 42. Horní pravé foto: Jana Blechová nese vodu z potoka do chaty. Jiná voda nebyla.
- 43. Dolní foto: První Silvestr 1969/1970 na Medvědí chatě.

Strana 20 levá

- 44. Horní foto: První Silvestr 1969/1970 na Medvědí chatě. ??? a Jana Kelblová s malou dcerou Lenkou Kelblovou na saních na cestě z Medvědí chaty do Starého Města.
- 45. Dolní foto: Léto 1969. Nová venkovní zídka. V chatě se nedalo bydlet, spávalo se ve stanech.

Strana 21 pravá

- 46. Horní levé foto: Podezděná Medvědí chata s novými okenicemi v přízemí v létě roku 1969.
- 47. Horní pravé foto: Nová vstupní veranda v roce 1969. Vchod byl zavalován sněhem ze střechy. Následně se vchod přestavěl na vstup z přední strany chaty, jak je dosud v roce 2017.
- 48. Dolní levé foto: Stavba konstrukce vstupu = verandy v roce 1969.
- 49. Dolní pravé foto: Mirek Kelbl a Vojta Laichman řezali dřevo ruční pilou břichátkou.

Strana 22 levá

- 50. Horní foto vpravo: Rok 1975. Lojza Nahodil řeže dřevo motorovou pilou, vypůjčenou ze zaměstnání.
- 51. Dolní foto: Účastníci výroční schůze oddílu Jiskra v roce 1977. Zleva doprava v zadní řadě stojí zleva: Mirka Blažková, Zdeněk Blažek, Petr Rampl, Peter Rusňák = Ruso, Eva Laichamanová, Tonda Páleníček, Sisina, Vlasta Najmanová, vlasatý Pepek Plášek, Víťa Dokoupil v klobouku, vousatý Ivan Fridrich, ohnutý Mára, Lenka Rabiňáková, Drcek - Páleníček, poslední Marie Cetlová
v druhé řadě stojí zleva : Laďa Havlásek, Jarka Ramplová, Zlatica Nováková, Denisa Valentová, Blanka Havlásková, Robert Prokop - Bob fazoláč, Helena Betlachová - Strachotová, Mirek Kelbl - Otík, Jana Kelblová, Zdena Kaloudová
v první řadě dřepí zleva: Radek Najman, Pavel Driml, Milan Kocourek, Dáša Půlkrábková, Lojza Nahodil, malá dcera Blažkových, Jara Cetl.

Strana 23 pravá

- 52. Horní levé foto: Tetřeví chata. Souvisí s fotkou 33.
- 53. Horní pravé foto: Asi v roce 1970. Medvědí chata má bílou podezdívku, natřené okenice v prvním patře. Medvědí chata je už v plné parádě.
- 54. Dolní foto: Šťastní otcové zleva doprava – Jan Slavík – Džonek, sedí Jura Pernica, Laďa Havlásek a Petr Rampl.

Strana 24 levá

- 55. Horní levé foto: Děti - budoucnost VHS.
- 56. Horní pravé foto: Stavba celého nového komína.
- 57. Dolní foto: Jarka Ramplová, Blanka a Laďa Havláskovi.

Strana 25 pravá

- 58. Horní foto: Řezání dřeva pilou břichátkou. Vlevo je Růža Procházková a vpravo je Lenka Kelblová V pozadí u druhého autobusu je pan Novák, řidič autobusu.

59. Dolní foto: Druhý bílo-modrý autobus VHS byl koupen asi v roce 1972. Určení lidí je těžké, všichni členové museli odpracovat brigády.

Strana 26 levá

60. Horní levé foto: Barometr ukazuje počasí. Autorem barometru je Luboš Novák.
61. Horní pravé foto: Nové komíny už kouří.
62. Dolní foto: Výroční schůze Jiskry na Medvědí chatě v roce 1977. V první řadě zleva sedí Blanka Havlásková, Jan Šmíd, Robert Prokop - Bob Fazoláč a Pepíček Lázníčka. V pozadí sedí Denisa Valentová uprostřed mezi Vlastou Najmanovou a fousatým Peterem Rusňákem zvaným Ruso.

Strana 27 pravá

63. Horní foto: Účastníci výroční schůze Jiskry v roce 1977. Popis účastníků je u fotky 51. Jen se vyměnili fotografové – první zleva v první řadě klečí Jura Pernica. Ivan Fridricha stojí první vlevo v poslední řadě.
64. Dolní foto: Rok 1970. Tři asbestové roury komínů byly následně zkráceny a zakryty plechovou stříškou. První autobus VHS se skrývá za stromy.

Strana 28 levá

65. Horní foto: Jan Rychnovský zvaný Manuel, dlouholetý matrikář VHS, a člen oddílu Slávie.
66. Dolní foto: Velikonoce 1969. Zájezd VHS cizím najatým autobusem. Nocovalo se ve Starém Městě pod Sněžníkem, odkud se šlo na Králický Sněžník a zpět za jediný den.

Strana 29 pravá

67. Horní foto: Rok 1969. Komíny nejsou dosud dokončeny.
68. Dolní foto: Jednotový gazík u chaty, tedy majetek TJ VHS. Zkratka TJ znamenala tělovýchovná jednota a z toho vzniklo slovo jednotový. Vysoké roury komínů ční nad chatou.

Strana 30 levá

69. Horní levé foto: Elektrický agregát byl postaven v roce 1975. Po roce 1975 Víťa Dokoupil štípe dřevo.
70. Horní pravé foto: Lojza Nahodil štípe dřevo sekerou.
71. Dolní foto: Před rokem 1975. Když holky přeřezávají kládu ruční pilou břichatkou. Vlevo je Šteflíčková a vpravo je Eva Pátková.

Strana 31 pravá

72. Horní levé foto: Jara Cetl páčí kámen. Jara kope rýhu na vodovod k chatě okolo roku 1975.
73. Horní pravé foto: Rok 1969. Dřevěný mostek přes potok před chatou.
74. Dolní foto: Sekání dřeva u dřevníku.

Strana 32 levá

75. Horní foto: Chata na Králickém Sněžníku byla opuštěna 5.8.1968 a koupili ji Skauti. Chata byla stržena, tedy zbořena, v roce 1971 kvůli setkání mládeže na Králickém Sněžníku. Dodnes stojí v blízkosti základů chaty kamenné slůně.

Strana 33 pravá Fotky Blatiny 17.9.1977 – brigáda

Autor fotografií a textu: Martin Šarbort

Popis: Jsou to fotografie z jedné víkendové brigády na Blatinách. Na brigádách spolupracovali kamarádi bez ohledu na příslušnost k oddílům v TJ VHS.

76. Horní foto: Pohled na zadní vchod do chalupy. Členové oddílu Sedmička vynášejí z chalupy sáň za koně. Brýlatý muž vlevo se jmenoval Komár.
77. Dolní foto: Zemní práce před chalupou u silnice. Starý dvojité dřevěný elektrický sloup ještě stojí.

Strana 34 levá

78. Horní foto: Hromada kamenů a hlíny vykopaná z jámy pro septik. Typ nákladáku byl asi PRAGA, nebo možná CZEPEL.
79. Dolní foto: Dno jámy pro septik je asi 3 metry pod současnou úrovní dnešního parkoviště. Dnes je v septiku čistička odpadních vod. V jámě páčí kámen zleva doprava Šteflíček, Mirek Kelbl - Otík, Jara Cetl, Jan Musil – Šerpa a Jan Šmíd.

Strana 35 pravá

80. Horní foto: V jámě pro septik jsou zleva doprava: Jara Cetl, ??? není ho téměř vidět, Mirek Kelbl - Otík, Jan Musil – Šerpa a dřepí Jan Šmíd.
81. Dolní levé foto: V jámě pro septik je vlevo Jara Cetl a vpravo je Mirek Mrkývka.
82. Dolní pravé foto: Příprava jídla na Medvědí chatě. Vpravo je Zdena Balcarová. Autor fotky je ??

Strana 36 levá

83. Horní foto: Pohled do jámy pro septik. Vlevo je Olda Kozdera a vpravo je Mirek Mrkývka.
84. Dolní foto: Čelní pohled přes silnici na chalupu na Blatinách, zvanou grunt.

Strana 37 pravá Brigáda Blatiny studny

Autor fotografií:

Autor textů: Milan a Jarka Pokorní

85. Horní foto: Zleva stojí Jitka Dostálová, ???, Komár, ???, ???, Milan Pokorný – Pokec, Vlado Dostál, Jan Rychnovský – Manuel drží prkno s Janem Slavíkem – Džonkem, Pepíček Lázníčka.
86. Dolní foto: Zleva stojí Jitka Dostálová, Jarka Pokorná, ???, Milan Pokorný se skloněnou hlavou, ???, ???, Zdena Balcarová a sedí Vlado Dostál.

Strana 38 levá

Autobusová zastávka BLATINY

Autor fotky Zdeněk Černošek. Autoři textu: Zdeněk Černošek a Pavel Hanzl – Ajdul . Nadpis v prvním díle Fotoknihy chybí

87. Horní foto: Zleva visí Pavel Hanzl – Ajdul, Petr Jarolím a Pavel Nečas – Ufák. Asi po roce 1980.

Strana 39 pravá Blatiny požár

Autor fotografií: Jan Slavík – Džonek. Autoři textu: Jan Slavík – Džonek a Martin Šarbort

Popis: Požár vypukl na svátek Josefa – 19.března 1988 za přítomnosti členů VHS na chalupě.

Nové krovy a nová střecha byly postaveny vlastní brigádnickou činností na jaře 1989.

88. Horní foto: Levá strana chalupy se správcovnou.

89. Dolní foto: Zadní strana chalupy se zadním vchodem. Zde byl důkaz, že chalupu – grunt někdo zapálil. Požár vznikl nad zadními vraty, kde nebyl komín, ani elektroinstalace. Požár se šířil na obě strany. Z důvodu pojištění to odnesl komín a Mauglí.

Strana 40 levá

90. Horní foto: Levá strana chalupy se správcovnou.

91. Dolní foto: Levý zadní roh chalupy. Vzadu je vidět zachráněnou střechu na hlavní budově.

Strana 41 pravá

92. Horní foto: Pravá strana chalupy. Pohled z parkoviště.

93. Dolní foto: Zadní stěna chalupy se zadním vchodem (vpravo dole na fotce).

Strana 42 levá

94. Horní foto: Pohled na zadní stranu chalupy.

95. Dolní foto: Pohled ze dvora na pravou stranu chalupy. Je vidět okno do pokoje číslo 4, kde hasiči přesekali střechu. Pokoj č. 4 byl zničen, pokoj č. 5 byl zachráněn a nepoškozen.

Strana 43 pravá

96. Horní foto: Vyhořelá správcovna. Vpravo jsou vidět okna do pokojů č. 4 a 5.

97. Dolní foto: Celkový pohled na chalupu za zadu po požáru.

Strana 44 levá

98. Horní foto: Vyhořelá správcovna.

99. Dolní foto: Vyhořelá správcovna.

Strana 45 pravá

100. Horní foto 99: Pohled ze dvora. Vpravo jsou okna do pokojů 3, 4 a 5. Vpravo je nízká střecha nad zadní budovou, kde před požárem nebyla místnost č. 2. Původně tam byla střech příliš nízká.

101. Dolní foto: Pohled ze dvora. Vpravo jsou okna do pokojů 3, 4 a 5.

Strana 46 levá

102. Horní foto: Pohled ze shora na okna do pokojů číslo 3, 4 a 5.
103. Dolní foto: Stavba provizorních krovů. Mladý Honza Slavík. Text Milan Pokorný.

Strana 47 pravá Mauglího memoriál

Autor fotografií: Mirek Myška a Kalný

Autor textů: Milan a Jarka Pokorní, Mirek Mrkývka

První Mauglího memoriál se běžel asi v roce 1970. První čtyři až pět závodů Mauglího memoriálu se běhalo od chalupy Zdeňka Zlámala na Samotíně. Závod byl pojmenován po Mauglím starším, po otci mladého Mauglího – Jiřího Beneše.

104. Horní foto: V levé polovině stojí Jura Pernica v bílé čepici. Jan Slavík – Džonek (v růžové čepici), Jan Rychnovský – Manuel (v černém baretu), Vojta Laichman a zcela vpravo stojí Zdeněk Zlámal v černé čepici.
105. Dolní foto: Seznamy štafet. Vlevo je Zdeněk Škrobák a ???.

Strana 48 levá

106. Horní foto: Vlevo je Laďa Havlásek v modrém svetru a vpravo Mirek Kelbl – Otík předává štafetu.
107. Dolní foto: Doběhl závodník číslo 81 Jura Růžička z oddílu Slávia. V pravé polovině stojí Zdeněk Zlámal s brýlemi a v červené bundě. Mezi nimi je Jitka Růžičková. Druhý zleva je Jura Pernica.

Strana 49 pravá

108. Horní foto: Na Samotíně. Závodník s číslem 105 je Miloš Sedláček – Mates z oddílu Slávia. Vzadu uprostřed stojí Jan Rychnovský – Manuel a Jan Slavík – Džonek.
109. Dolní foto: CÍL je u chalupy Zdeňka Zlámala na Samotíně. Vlevo jede Jan Musil – Šerpa a vpravo stojí závodník Sýkora junior zvaný Junkšál.

Strana 50 levá

110. Horní foto: Mauglího memoriál měl start na Blatinách.
111. Dolní foto: Mauglího memoriál se jel na Blatinách. Výhled na stoupák zvaný Helenina pomsta.

Strana 51 pravá

112. Horní levé foto: Závodnice vlevo s číslem 25 je ??? a vpravo je Ivana Krejčová s číslem 27 (od Radka Krejčího, co šil úvazky).
113. Horní pravé foto: Mauglího memoriál se jel na Blatinách. Fotka z doby před požárem v březnu 1988. Poznává se to podle doprava se svažujícího se hřebenu střechy.
114. Dolní foto: Zleva stojí Zdena Hájková, Květa Bernátová, ???, ??? a Luboš Hovorka. Osmdesátá léta.

Strana 52 levá

115. Horní foto: Prostor startu a cíle Mauglího memoriálu za gruntem na Blatinách asi v letech 1986 -1987.
116. Dolní foto: Prostor startu a cíle Mauglího memoriálu za gruntem na Blatinách asi v letech 1986 -1987.

Strana 53 pravá

117. Horní levé foto: Závodník s číslem 57 je M.Hrabec.
118. Horní pravé foto:Vlevo stojící dívka žije v USA.
119. Dolní foto: Za chalupou na Blatinách. Fotka musela být udělána někdy před požárem Blatin v březnu 1988. Vlevo od komína je vyšší hřeben střechy než vpravo od komína. Teprve až po požáru naprojektoval Josef Borkovec novou vyšší střechu nad zadní budovou a tím vznikl jedenáctilůžkový pokoj č. 2 v prvním patře chalupy. Možná, že byl pokoj č. 2 vybudován již před požárem.

Strana 54 levá

120. Horní levé foto: Denisa Valentová rovná startovní čísla. Platí stejný text o střeše jako k fotce 119.
121. Horní pravé foto: Mirek Hrabec a Věra Hrabcová
122. Dolní levé foto: Zdeněk Zlámal
123. Dolní pravé foto: Mirek Myška - Žebro

Strana 55 pravá

Kapely VHS

Autor fotografií:

Autor textů: Ladislav Krejčí, Jiří Dušek – Patejř a Milan Pokorný - Pokec

Ve VHS byly vždy hudební skupiny. Zde jsou fotky skupiny Bílá hůl a hudební skupiny oddílu Wibram. Ve Wibramu byli nejméně dva hráči s velkými hudebními zkušenostmi: Laďa Krejčí hrával se skupinou Poutníci a Miloš Smutný měl svou vlastní skupinu Smutňáci. V oddílu Jiskra hrávala skupina s Lojzou Nahodilem, Laďou Havláskem a dalšími.

Od dávných dob až do současnosti v roce 2018 stále hraje kapela vedená Laďou Krejčím „Wibramná společnost“ a kapela Lojzy Nahodila.

Laďova kapela hrála na oslavě 50.výročí založení VHS na Blatinách v listopadu 2017.

124. Horní fotka: Asi rok 1980. Mirek Kelbl - Otík a Laďa Havlásek na Medvědí chatě. Mirek hrál na smeták.
125. Dolní fotka: Asi rok 1980. Mirek Kelbl – Otík a Laďa Havlásek na Medvědí chatě. Mirek hrál na smeták.

Strana 56 levá

126. Nejhornější foto: Jídelna na Blatinách má ještě s původním vymalováním stěn. Fotky musely být pořízeny brzy po koupení chalupy na Blatinách. Vlevo od basy sedí Miloš Smutný.

- 127. Druhá foto od vrchu: Laďa Krejčí před kapelou.
- 128. Třetí foto od vrchu: Večírek v plném proudu.
- 129. Dolní foto: Laďa Krejčí hraje na kytaru.

Strana 57 pravá

- 130. Horní foto: Kapela Jezdci byla tvořena většinou ze zaměstnanců Královopolské strojírný. Kapela na Medvědí chatě v letech 1980 nebo 1981. Kapela neměla nic společného s VHS, jenom, že hráli nám, a pak i na Paprsku.
- 131. Dolní foto: Platí text k fotce 130.

Strana 58 levá

Text: Jiří Dušek – Pastejř:

- 132. Horní foto: Rok 1974. Kapela „Bílá hůl“ tvořená členy VHS na Medvědí chatě. Břínek, Raab a Pastejř.
- 133. Druhé foto od vrchu: Kapela „Bílá hůl“ tvořená členy VHS na Medvědí chatě. Vpravo Jiří Dušek – Pastejř hraje na banjo.
- 134. Dolní levé foto: Horolezecký sraz na Pálavě. Kapela „Bílá hůl“ hraje na Trůnu. Jiří Dušek – Pastejř hraje na kytaru. V pozadí sedí Aleš Marša z oddílu Slávia VHS.
- 135. Dolní pravé foto: Horolezecký sraz na Pálavě. Kapela „Bílá hůl“ hraje na Trůnu. Vlevo Patejř hraje na housle. Marša hraje na banjo.

Strana 59 pravá Vysoké Tatry Jiskra 1969 – 1976 (správněji od 1965)

Autor fotografií: Laďa Havlásek

Autor textů: Laďa a Blanka Havláskovi, Milan a Jarka Pokorní, Mirek Mrkvýka,

- 136. Horní foto: Laďa Havlásek ve Velické dolině. V pozadí jsou Gerlach a Zadný Gerlach.
- 137. Dolní foto: Asi rok 1979. Volovec Mengušovský neboli Štít Olgy (Štáflové) a vpravo je Jan Slavík - Džonek

Strana 60 levá

- 138. Horní levé foto: Rok 1965. Na vrcholu Gerlachu. Zleva Laďa Havlásek, Jan Slavík, Emanuel Šír, Milan Pokorný, Míla Marvanová
- 139. Horní pravé foto: Rok 1965. Tábor ve Velické dolině.
- 140. Dolní foto: Rok 1965. Život v táboře ve Velické dolině.

Strana 61 pravá

- 141. Horní foto: Rok 1965. Jan Slavík – Džonek a Míla Marvanová, v pozadí je Končistá.
- 142. Dolní fotka zleva: Sedlo nad Velickou Próbou v masivu Gerlachu. Milan Pokorný, ???, Emanuel Šír, Laďa Havlásek, Laďa Sýkora, Jan Slavík - Džonek, Míla Marvanová. Rok 1965.

Strana 62 levá

- 143. Horní levé foto: Rok 1966. Velká studená dolina – vlevo věžička nad Prielomom, Divá věž a vpravo je Svišťový štít.

144. Horní pravé foto: Rok 1966. Sestup Velkou studenou dolinou.
145. Dolní foto: Rok 1965. U Zbojnické chaty sedí Jarmila Jelínková a stojí Dušan Němec.
Fotka je vložena stranově převrácená. Srovnej tyto zrcadlově převrácené Javorové štíty se správnou fotkou 147 na pravé straně 63.
Kolektivně se na tom shodli celoživotně lezoucí členové Jiskry na schůzi 3.ledna 2018.

Strana 63 pravá

146. Horní foto: Asi rok 1975. Jiskra na Chatě Váze = na Chatě pod Rysmi.
147. Dolní foto: Asi rok 1978. U Zbojnické chaty – zleva Kresaný roh, Hranatá věž, Malý javorový štít, Javorová škára, Velký javorový štít. V popředí Blanka Havlásková.

Strana 64 levá

148. Horní levé foto zleva: Tábor ve Velické dolině v roce 1965. Milan Pokorný, Vojta Laichman, ???, v modrém svetru Honza Rusňák a Arnošt Tauvinkel a Gerlach v pozadí. Fotka patří k fotkám na straně 60.
149. Horní pravé foto: Na Zbojnické chatě. Vpravo je Laďa Havlásek.
150. Dolní foto: Pobyt na Téryho chatě v roce 1976 Svišťový štít. Zleva sedí Blanka Havlásková, Mirek Kelbl a ???. Velká Studená dolina zleva: Široká věž (nebo Velký javorový štít), Priečné sedlo, Priečná věž, Sokolí věž, Drobná věž, Žlutá věž, Stredohrot.

Strana 65 pravá

151. Horní fotka: Na Široké věži. Uprostřed pije z láhve Plesněnka, který zahynul na rogalu na Kavkaze.
152. Dolní fotka: Vrchol Ganku v roce 1969. Vlevo Laďa Havlásek, Josef Borkovec a ??? na cvičitelském kurzu.

Strana 66 levá

153. Nejhornější foto: Jaro 1966. Zimní tábor ve Velké studené dolině. V pozadí je Svišťový štít.
154. Druhá foto od vrchu: Vrchol velké Vysoké z letního tábora u Jamského plesa. Milan Pokorný - Pokec, Zdeněk Škrobák a Jan Slavík. Pokec je navázán lanem okolo hrudníku.
155. Třetí foto od vrchu: Rok 1966. Mirek Kelbl - Otík, Jana Kelblova a Milan Pokorný - Pokec.
156. Dolní foto: Rok 1966. Zimní tábor ve Velké studené dolině. Zdeněk Škrobák a Laďa Havlásek.

Strana 67 pravá

157. Horní foto: Pobyt na Téryho chatě v roce 1976. Baranní rohy. Blanka Havlásková, Jan Slavík - Džonek a Ivánek Štampera.
158. Dolní foto: Pobyt na Téryho chatě v roce 1976, na Svišťovém štítě. Zleva ???, ???, Mirek Procházka, Růžena Procházková, Blanka Havlásková. Fotka 158 souvisí s fotkami 147 a 150.

Strana 68 levá

159. Horní foto: Rok 1965. Ve Velické dolině na Granátech. Odprava doleva Polský hřebeň, Velický štít a hřebcovka Martinovka.
160. Dolní foto: Malá studená dolina. Zleva sedí Jan Slavík – Džonek, ???, Laďa Havlásek, Pepíček Lázníčka, Blanka Havlásková, Alena Světlíková. V pozadí jsou Malý a Velký ladový štít.
Fotka 160 souvisí s fotkami 157 a 162.

Strana 69 pravá

- 161. Horní levé foto: Rok 1965. Velická dolina. Náročné močení na laně.
- 162. Horní pravé foto: Malá studená dolina a Téryho chata. Fotka 162 souvisí s fotkami 157 a 160.
- 163. Dolní foto: Z pobytu na Zbojnické chatě asi v roce 1978. Zleva sedí Jan Slavík – Džonek, Milan Pokorný - Pokec, Vojta Laichman, Eva Laichmanová, ??? a Zdeněk Blažek. Fotka souvisí s fotkou 147.

Strana 70 levá

- 164. Horní levé foto: Z pobytu na Téryho chatě. Blanka Havlásková a Jan Slavík – Džonek. Lomnický štít
- 165. Horní pravé foto: Ladové štíty a Javorové štíty nad Velkou studenou dolinou. Vojta Laichman
- 166. Dolní foto: Na vrcholu Široké věže. Dole Ostrý štít a Javoráky. V pozadí dvouvrcholová Vysoká, Rysy, Nižné Rysy, Mengušovský štít, v dále je Kriváň. Fotka souvisí s fotkou 169.

Strana 71 pravá

- 167. Horní levá foto: Pobyt na Téryho chatě. Baranní rohy. Blanka Havlásková. Fotka souvisí s fotkou 164.
- 168. Horní pravá foto: Pohled na Český štít a Vysokou během výstupu na Rysy. V létě napadl sníh. Z pobytu na chatě Váze. Fotka souvisí s fotkou 146.
- 169. Dolní foto: Pohled ze Široké věže. Uprostřed jsou Pyšné štíty a vpravo je Lomnický štít. Fotka souvisí s fotkou 166.

Strana 72 levá

- 170. Horní foto: Zima 1966. Velká studená dolina. Pohled na Slavkovský štít. Vpravo sedí Mirek Kelbl - Otík.
- 171. Prostřední foto: Pobyt na Zbojnické chatě. Plesněnka pod Ostrým štítem. Fotka souvisí s fotkou 147.
- 172. Dolní foto: Vrchol Žabího koně. Mirek Kocourek, Jan Musil - Šerpa a ležící Mirek Kelbl - Otík.

Strana 73 pravá Zájezdy VHS – Julské Alpy 1968, 1969

Autor fotografií: Laďa Havlásek

Autor textů: Laďa a Blanka Havláskovi, Milan Pokorný

První zahraniční autobusový zájezd VHS s najatým červeným autobusem se uskutečnil v roce 1968 do Julských Alp. V roce 1969 jely tři dvojice členů Jiskry do Jugoslávie na motorkách.

- 173. Horní levé foto: Blanka Havlásková.
- 174. Horní pravé foto:
- 175. Dolní foto: Severní stěna Triglavu.

Strana 74 levá

- 176. Horní levé foto: Mirek Procházka se ženou Růženou.
- 177. Horní pravé foto: Pod Škrlaticí
- 178. Dolní foto:

Strana 75 pravá

- 179. Horní foto: Pagačnikov dom nad údolím Soče.
- 180. Dolní foto: Vpravo je Šrlatica.

Strana 76 levá

- 181. Horní foto: Sedlo Vršič
- 182. Dolní foto: Kuča pod Špičkom

Strana 77 pravá

- 183. Horní fotka: Růžena Procházková, Blanka Havlásková a Mirek Procházka na sedle Vršič.
- 184. Dolní fotka: ???, blondatá Růžena Procházková, Jan Slavík – Džonek a ??? na vrcholu Vršiče.

Strana 78 levá

- 185. Horní foto: Kuča pod Špičkom
- 186. Dolní foto: Rok 1969. Údolí Morače.

Strana 79 pravá

- 187. Horní levé foto:
- 188. Horní pravé foto: Jan Slavík – Džonek. Plitvická jezera v roce 1968.
- 189. Dolní foto: Plitvická jezera. Mirek Procházka se ženou Růženou, Blanka Havlásková a ???

Strana 80 levá

- 190. Horní foto: Rok 1969. Stará cesta přes pohoří Velebit. Laďa Havlásek na motorce.
- 191. Dolní foto: Rok 1969. Vodopády Krky.

Strana 81 pravá

- 192. Horní levé foto: Plitvická jezera v roce 1968. Blanka Havlásková, Mirek Procházka se ženou Růženou,
- 193. Horní pravé foto: Plitvická jezera
- 194. Dolní foto zleva: Blanka Havlásková, Míla Marvanová a Růžena Procházková

Strana 82 levá

- 195. Horní foto: Rok 1969. Durmitor v mlze.
- 196. Dolní foto: Rok 1968. Stanování u moře v Pule.

Strana 83 pravá

- 197. Horní foto: 1968 u moře v Pule. Stojí Jarka Slavíková – Kopretina a ve vodě sedí Blanka Havlásková
- 198. Dolní foto: 1968 u moře v Pule. Vlevo sedí Jarka Slavíková – Kopretina, cizí člověk stojí v předklonu, Blanka Havlásková a Laďa Havlásek.

Strana 84 levá

- 199. Horní foto: Rok 1968. Římské koloseum v Pule

Strana 85 pravá: Campanila de Balcon – 1969 Správně Campanila di Brabante

Autor fotografií a textu: Mirek Myška - Žebro

200. Horní foto: Campanila di Brabante

201. Dolní foto: Z výstupu na Gross Glockner

Strana 86 levá Baby 1964

Autor fotografií: Milan Pokorný

Autor textů: Milan Pokorný, Mirek Mrkývka

202. Horní levé foto: Perníková

203. Horní pravé foto: Leze Milan Štulpa – Makotřas, který přivedl kolektiv Jiskry k lezení.

204. Dolní foto: Ladá Havlásek

Strana 87 pravá

205. Horní levé foto: Milan Pokorný leze na hraně Velké Baby.

206. Horní pravé foto: Pohled do údolí řeky Jihlavy. V roce 1967 bylo na Babách mnoho horolezců.

207. Dolní foto: Rok 1967. Celkový pohled na Lhánické Baby

Strana 88 levá

208. Horní levé foto: Rok 1964. Milan Štulpa – Makotřas přepadává v cestě Přepadová na Velkou Babu.

209. Horní pravé foto: Rok 1964. Na vrcholu Velké Baby.

210. Dolní foto: Táboření u řeky Jihlavy. Vlevo stojí Emanuel Šír, sedící Milan Štulpa a vpravo Arnošt Tauvinkel.

Strana 89 pravá Vysoká skála u Štěpánova

Autor fotografií a textu: Milan Pokorný

211. Horní foto: Rok 1969.

212. Dolní foto: Rok 1969. Členové Jiskry jezdili na motorkách Jawa.

Strana 90 levá

213. Horní levé foto: Malinová direkta

214. Horní pravé foto:

215. Dolní levé foto: Milan Pokorný – Pokec v cestě Malinová direkta

216. Dolní pravé foto: Vlevo Milan Pokorný – Pokec a vpravo Zdeněk Škrobák.

Strana 91 pravá Jizerské hory u Goustava Ginzela – 1968

Autor fotografií: Laďa Havlásek

Autor textů: Laďa Havlásek a Milan Pokorný.

Správné jméno je Gustav Ginzel

217. Horní levé foto: Myš Liščínská, Gustav Ginzel a Josef Borkovec z oddílu Slávia VHS

218. Horní pravé foto:

219. Dolní levé foto: Gustav potřeboval odvalit kámen. Počkal, až mu ho účastníci zájezdu odvalili.

Kámen byl pojmenován kamenem blbců podle těch, kteří ho odvalili.

220. Dolní pravé foto: Blanka Havlásková a Růžena Procházková

Strana 92 levá

221. Nejhornější foto: Rašeliniště v Jizerských horách

222. Druhá foto od vrchu:

223. Třetí foto od vrchu: Gustavův hnojový dům. Dům byl skutečně plný hnoje.

224. Dolní foto: Fotí Jan Slavík, Laďa Havlásek, Petr Rampl, Pepíček Lázníčka

Strana 93 pravá Prachovské skály 1966

Autor fotografií: Mirek Myška - Žebro

Autor textů: Mirek Mrkývka

225. Levé foto: Přepad či přeskok na Krkavčích skalách na Prachově

226. Pravé foto: Jištění u kruhu.

Strana 94 levá Pálava 1966 – 1970

Autor fotografií: Laďa Havlásek

Autor textů: Laďa Havlásek, Milan Pokorný - Pokec

227. Horní foto: Mirek Procházka, Růžena Procházková, Jan Slavík a Laďa Havlásek

228. Dolní foto: Motorkový peloton oddílu Jiskra od Pálavou. Zleva první motorka ???, druhá motorka Vojta Laichman, třetí motorka Havláskovi (Blanka Havlásková stojí a Laďa Havlásek fotí), a další motorky členů oddílu Jiskra.

Strana 95 pravá

229. Horní foto: Táboření pod Martinkou. Na jaře bylo Otevírání skal a na podzim bylo Uzavírání skal. Z podzimního Uzavírání skal vznikl podzimní Horolezecký sraz na Pálavě.

230. Dolní foto: Táboření pod Martinkou.

Strana 96 levá

231. Horní foto: vlevo Jan Slavík (má jen část obličeje), stojí Zdeněk Škrobák, hraje Laďa Havlásek, leží Vojta Laichman, sedí Milan Pokorný – Pokec a Eva Laichmanová
232. Dolní foto: Cesta Rempl na Hlavní věž Trůnu.

Strana 97 pravá

233. Horní levé foto: Pálava pod Trůnem, pod Indiánkou. Jan Slavík, Jarka Ramplová, Tauvinkel, Jana Kelblová, Mirek Kelbl – Otík.
234. Horní pravé foto: Stěna Martinka. Jan Slavík nebo Pepíček Lázníčka má dalekohled. Vpravo sedí Vojta Laichman.
235. Dolní foto: Táboření pod Martinkou.

Strana 98 levá

236. Horní foto: Okolo roku 1969. Věže Vyzývající a Maturita.
237. Dolní foto: Pálava. Vrchol Trůnu.

Strana 99 pravá

238. Horní levé foto: Kamarádi lezou cestu Čokoláda na Trůnu.
239. Horní pravé foto: Jarka Ramplová a Jana Kelblová s dcerou Lenkou.
240. Dolní foto: Luboš Novák, Blanka Havlásková a Jarka Ramplová na výletě na Stolovou horu.

Strana 100

241. Horní foto: 5.10.1975 byl horolezecký sraz na Pálavě. Jiří Dušek – Pastejř visí na Supervěšáku. Pastejřova fotka.
242. Dolní foto: Laďa Sýkora s hroznem v roce 1969.

Strana 101 pravá Jiskra na písku 1967 – 1973

Autor fotografií a textu: Laďa Havlásek, některé texty Milan Pokorný

Přečti si článek „Expedice Mongolsko 1971“ na konci tohoto druhého dílu fotoknihy

243. Horní foto: kemp Sedmihorky
244. Dolní foto: Mirek Kelbl – Otík.

Strana 102 levá Prachov

245. Horní levé foto: Věž Orel
246. Horní pravé foto: Zdeněk Škrobák na Ostaši.
247. Dolní levé foto: Věž Orel
248. Dolní pravé foto:

Strana 103 pravá

249. Horní foto: Věž Očko na Křížovém vrchu
250. Dolní foto: V restauraci na Valdštejně. Zleva stojí Laďa Sýkora junior – Junkšál, Švehlovi – Jetý a jeho žena Míla. Sedí Laďa Havlásek, Blanka Havlásková, Jan Slavík - Džonek, Jarka Slavíková

– Kopretina v šátku, Jura Pernica v bílo-červené košili, Petr Rampl a Jarka Ramplová v červeném šátku.

Strana 104 levá

- 251. Horní levé foto: Tiské stěny v roce 1967.
- 252. Pravé foto: věž Lokomotiva v Teplických stěnách.
- 253. Dolní levé foto: Jan Slavík – Džonek a Švehla – Yetti = Yetyn.

Strana 105 pravá Mongolsko – 1971

Autor fotografií: Miroslav Myška – Žebro

Autor textů: Mirek Mrkývka

Přečti si článek na konci tohoto druhého dílu Fotoknihy VHS: Expedice Mongolsko 1971

- 254. Horní foto: Turgen I.
- 255. Dolní foto: Tábor pod štítem Turgen I.

Strana 106 levá

- 256. Horní foto: Zleva stojí ing.Laďa Frydryšek z VHS oddíl Královo Pole, Mirek Myška – Žebro z VHS Maps klub, Ing. Pavel Přerost z Lokomotiva Brno, Mirek Mrkývka z VHS Slávia a František Střeštík VHS Maps klub. V pozadí je Štít přátelství.
- 257. Dolní foto: Zleva Karavanbaši a kuchař expedice.

Strana 107 pravá

- 258. Horní foto: Velbloudi na ledovci.
- 259. Dolní foto: Velbloud

Strana 108 levá

- 260. Mirek Myška – Žebro a Karavanbaši – vůdce karavany.

Strana 109 pravá Lyžařské zájezdy VHS 1968 – 1973

Autor fotografií: Laďa Havlásek

Autor textů: Laďa Havlásek Milan Pokorný

- 261. Horní foto: Petrovy kameny. Blanka Havlásková a Luboš Novák.
- 262. Dolní foto: 1.ledna 1969 Růžena Procházková, Jan Slavík – Džonek a Blanka Havlásková u Vřesové studánky.

Strana 110 levá

- 263. Horní levé foto: Přejezd Jeseníků asi v roce 1975. Milan Pokorný a Petr Rampl.
- 264. Horní pravé foto: Přejezd Jeseníků asi v roce 1975.
- 265. Dolní levé foto: 1.ledna 1969 Mirek Procházka a Blanka Havlásková

266. Dolní pravé foto: 1.ledna 1969 Blanka Havlásková a Růžena Procházková

Strana 111 pravá

267. Horní foto: Na Vřesové studánce Milan Pokorný - Pokec, Babáček a Petr Rampl. Přejezd Jeseníků asi v roce 1975.

268. Dolní foto: Na šlepru jedou Mirek Kelbl – Otík a Jiří Babáček o Velikonocích 1970.

Strana 112 levá

269. Horní foto: Petrovy Kameny v Jeseníkách

270. Dolní foto: Jan Slavík – Džonek určuje místopis Jeseníků.

Strana 113 pravá

271. Horní foto: Chata Ovčárna. Jarka Slavíková - Kopratina, Blanka Havlásková, Liba Nováková a Luboš Novák

272. Dolní foto: Blanka Havlásková a Luboš Novák

Strana 114 levá

273. Horní levé foto:

274. Horní pravé foto: Jaro 1969. Modelování pánského přirození na sněhulákovi. Jarka Slavíková, Liba Nováková a Blanka Havlásková.

275. Dolní foto patří k fotce 66. Chata na Králickém Sněžníku ještě stála, ale byla zavřená. Rok 1970.

Strana 115 pravá Roháče 1976

Autor fotografií a textů: Pavel Hanzl – Ajdul

Já a moji kamarádi ze Zeměpisné společnosti jsme uskutečnili přechod Západních Tater - Roháčů před vstupem do VHS. V r. 1976 jsme s Krosbým vymysleli, že si přejdeme na Velikonoce Roháče.

Počasí bylo děsné (na fotkách je to vidět), po třech dnech bojů s živly jsme prchli na Žiarskou chatu, kde nás samozřejmě vyhodili, že "Němáme rezerváciu".

Spali jsme teda venku na verandě Horské služby a ráno šel kolem starší chlap (dodnes jsem nezjistil, kdo to byl), který se ptal, z jakého jsme oddílu atd. a pak řekl:

"Když jste Brňáci, dejte se do VHS, takové tvrdé chlapy tam potřebujeme". Tak jsme se dali, já myslel, že to bude vysokohorská turistika a hlavně skialp, případně divoká voda, ale když teda lezení, tak jsme teda lezli. Chtěl jsem se hlavně dostat do míst, kde se dá dobře fotit, ale jak jsem začal lézt, fotit jsem přestal. čas Ajdul

276. Horní levé foto: Salaš pod Salatínem ve dveřích Krosby, vpravo Jules.

277. Horní pravé foto: Na sněžnicích jed Tyžof.

278. Prostřední pravé foto: (zespodu) Ajdul, Jules, Tyžof, Krosby

279. Dolní levé foto: na sněžnicích Jules

280. Dolní pravé foto: na mačkách Tyžof

Strana 116 levá

- 281. Horní levé foto: Hřeben z Brestové na Salatín
- 282. Horní pravé foto: : Pauza na Salatíně
- 283. Prostřední levé foto: Bivak pod Salatínem, zleva Krosby, Hons, Jules a stan psí bouda značky VHS Brno
- 284. Prostřední pravé foto: Zleva Hons, Jules tzv. "úplné podmínky", na Baníkovu
- 285. Dolní levé foto: Skřiňarky - hřeben Salatín - Baníkov
- 286. Dolní pravé foto: nějak nás to zahnilo, návrat k bivaku pod Salatínem zleva Jules, vzadu Hons, Krosby

Strana 117 pravá Letní lezení ve Vysokých Tatrách (bez nadpisu)

Autor fotografií: Zdeněk Černošek

Autor textů: Zdeněk Černošek, Milan a Jarka Pokorní

- 287. Horní levé foto: Pohled na Batizovský štít
- 288. Horní pravé foto: Lezení na Batizovském štítě.
- 289. Prostřední foto: Petr Jarolím
- 290. Dolní levé foto: Honza Tábořský
- 291. Dolní pravé foto: Petr Nováček

Strana 118 levá Zimní lezení ve Vysokých Tatrách (bez nadpisu)

Autor fotografií a textů: Zdeněk Černošek

- 292. Horní foto: Iva Hendrychová
- 293. Dolní foto: Pavel Sasák a vpravo Petr Jarolím

Strana 119 pravá

Autor fotografií a textů: Zdeněk Černošek

- 294. Horní levé foto: Výstup Ladovými dolinkami
- 295. Horní pravé foto: Ladové dolinky
- 296. Prostřední pravé foto: Hloušek - Krosby v Puškášovi na Galerii Ganku
- 297. Dolní levé foto: Krosby v Puškášovi na Galérce
- 298. Dolní pravé foto: Bivak v zimní Galerii Ganku

Strana 120 levá

- 299. Horní foto: Zdeněk Černošek na Kavkaze
- 300. Dolní foto: Vlevo je Mirek Myška – Žebro a Luboš Hovorka v Ladových dolinkách.

Strana 121 pravá Tábor Zelené Pleso – 1976

Autor fotek a textu Martin Šarbort

Byl to týdenní zimní tábor oddílu Wibram. Dohodli jsme se, že na chatu Brnčálku nepůjdeme, jen v případě úrazu. Občas jsme po večerech na chatě pozorovali teploměr, který ukazoval mrazy 20 až 25 °C pod nulou. Přes den jsme lezli túry na slunci, abychom se ohřáli po mrazivých nocích. Celou noc nám byla zima. Pod spacáky jsme měli matraci z polystyrénových pásků. Moc nás neizolovaly. Večer, kdo mohl, tak zalezl do spacáku do stanu. Kdo musel vařit, musel dokázat rozehrát benzinový vaříč Juwel a udržet ho hořícího, aby uvařil večeři. Mezi mícháním jídla bylo třeba běhat do kruhu mezi stany, abychom se zahřívali. Všechno jídlo nám zmrzlo. Tehdy poprvé a naposled jsem viděl vajíčka zcela promrzlá. Rozbiješ skořápku a vidíš bílé krystaly bílku a uvnitř uvidíš žluté krystaly vzniklé ze žloutku. Většina nás si odvezla omrzliny nohou.

Poslední den, až Miloš Smutný vyfotil kolektivní fotku č. 303 před odchodem z tábořiště, tak Mirek Mrkývka, předseda Wibramu, vytáhl püllitrovku rumu se slovy, že ji schovával na situaci, kdy se pohádáme. Nikdy jsme se nepohádali, tak láhev zbyla. Püllitrovku jsme vypili a byli jsme opilí. A bylo nás dvanáct! Pamatuji si hroznou zpáteční cestu, kdy se nám pletly nohy pod těžkou krosnou a nohy nám podrážel pytel s odpadky, který každý z nás táhl na šňůře.

Jako celek je zimní tábor nezapomenutelným zážitkem.

301. Horní levé foto: Zimní tábor oddílu Wibram v březnu 1976 v Dolině Zeleného plesa.

302. Horní pravé foto: Martin Šarbort před jeho stanem s vlajkou oddílu Wibramu.

303. Dolní foto: Skupinové foto před odchodem z tábořiště vyfotil účastník tábora Miloš Smutný.

Zleva doprava stojí: Petr Ditrych, Lubin Blinkal, Mirek Mrkývka, Ivoš Keclík, Petr Bouchal – Buchin, Jiří Doskočil – Dondyk, Jan Kunovský, Zdeněk Buřival, Antonín Začal, Martin Šarbort. Dřepí Jan Gregor.

Strana 122 levá

304. Horní levé foto: Mirek Mrkývka a Miloš Smutný

305. Horní pravé foto: Martin Šarbort a Petr Bouchal

306. Druhé foto od vrchu: Martin Šarbort se hřeje na březnovém slunci.

307. Třetí foto od vrchu vlevo: Spolunocležníci ve stanu od leva: Petr Ditrych, Mirek Mrkývka a Martin Šarbort

308. Třetí foto od vrchu vpravo: Miloš Smutný vrazil hroudu sněhu do obličeje Ivoši Keclíkovi, který se chtěl nechat pěkně vyfotit od Martina. Vlevo přihlíží Honza Kunovský. Přitom mrzlo.

309. Dolní levé foto: Petr Ditrych a Mirek Mrkývka.

310. Dolní pravé foto: Petr Bouchal

Strana 123 pravá

311. Horní levé foto: Martin Šarbort při odchodu z Bílé Vody na tábořiště s krosnou o hmotnosti asi 40 kg.

312. Horní pravé foto: Petr Bouchal a Miloš Smutný.

313. Dolní foto: Pohled na tábor: Zleva – dřepí a vaří Petr Ditrych, Mirek Mrkývka, Jan Gregor a Jan Kunovský.

Strana 124 levá

Rakousko 1977

Autor fotek a textu: Martin Šarbort

Čtyři členové oddílu Wibram se dostali na zájezd ČSTV (Československého svazu tělesné výchovy) do rakouských Alp. Dva týdny byli v Ötztálských Alpách, týden v pohoří Wilder Kaiser a jediný den měli na výstup na Grossglockner od parkoviště Franz Josef Höhe přes ledovec Pastersee. (V roce 2015 jsem viděl tento ledovec rozpuštěný na jezero.) Většina dnů nám propršela.

314. Horní levé foto: Mirek Mrkývka a Lubin Blinkal na ledovci v Ötztálských Alpách.

315. Horní pravé foto: Vedoucí zájezdu Gerhard Tschunko nám ukazuje techniku lezení na předních hrotech maček. Je uvázám lanem v pase.

316. Dolní foto: Jiří Doskočil – Dondyk na ledovci.

Strana 125 pravá

317. Horní levé foto: Martin Šarbort stojí na vrcholu Weissseespitze. Vpravo je nejvyšší hora Ötztálských Alp – dvouvrcholová Wildspitze.

318. Horní pravé foto: Dondyk na ledovci.

319. Dolní foto: Na vrcholu Weissseespitze stojí zleva doprava Martin Šarbort, Jiří Doskočil – Dondyk, Lubomír Blinkal a Mirek Mrkývka.

Strana 126 levá

320. Horní foto: Na stanovišti sedí vlevo Jiří Doskočil - Dondyk, Mirek Mrkývka jistí a vpravo je Lubina Blinkal. Mirek je navázán vůdcovským uzlem okolo hrudníku.

321. Dolní foto: Sušíme spacáky po deštivé noci. Zleva Jiří Doskočil, Lubin Blinkal, Martin Šarbort a Mirek Mrkývka.

Strana 127 pravá

322. Horní foto: Jsme na vrcholu Grossglockneru. Zleva stojí Lubin Blinka a Martin Šarbort. Jiří Doskočil – Dondyk sedí v bílé větrovce na rameni kříže. Vpravo stojí Mirek Mrkývka.

323. Dolní foto: Pohled za vrcholu Grossglockneru na Vysoké Tatry.

Strana 128 levá

Vysoké Tatry 1967 – 1977

Autor fotografií: většinou Mirek Myška – Žebro, fotky od Ladislava Kolegara jsou popsány.

Autor textů: místopis Mirek Mrkývka

324. Horní levé foto: Hrubá věž

325. Horní pravé foto: Malá studená dolina – Malý a Velký ladový štít (Ledová kopa a Ledový štít).

326. Dolní foto: Malá studená dolina a Téryho chata.

Strana 129 pravá

327. Horní levé foto:

328. Horní pravé foto: Stanový tábor

329. Prostřední pravé foto:

330. Dolní levé foto: Vysoké Tatry. Luboš Hovorka v Galerii Ganku v cestě Orłowského. Rok 1981.
Autor fotky a textu Ladislav Kolegar

331. Dolní pravé foto: Zimní Vysoké Tatry. Školní skupina 1980 ve Zlomiskové dolině. Autor fotky a textu Ladislav Kolegar

Strana 130 levá

332. Horní levé foto: Zimní Vysoké Tatry. Školní skupina 1980 ve Zlomiskové dolině. Autor fotky a textu Ladislav Kolegar.

333. Horní pravé foto: Lezení v ledu. Leze Mirek Mrkývka a jistí Jirka Dolecký.

334. Dolní foto: Zimní Vysoké Tatry. Rok 1981. Ve Velké studené dolině jsou Laďa Kolegar a ??? a ????. Autor fotky Ladislav Kolegar.

Strana 131 pravá Mauglí se sádrou – Julky 1977 (Julské Alpy).

Autor fotky a textu: Miroslav Myška - Žebro

335. Horní fotka: Jiří Beneš - Mauglí se sádrou na noze.

Přečti si článek na konci: Expedice Hindúkuš 1978 a článek Jiřího Beneše – Mauglího „Zvonky“

Zbojnická chata – 1977

Autor fotky a textu: Martin Šarbort

Byl to týdenní zájezd VHS na Zbojnickou chatu, jehož se účastnili členové oddílu Wibram v březnu 1977.

336. Dolní foto: Oddíl Wibram před Zbojnickou chatou: Zleva doprava stojí Milan Svoboda, Zdeněk Buřival, Laďa krejčí, Miloš Smutný, Martin Šarbort, Tonda Začal, Jiří Doskočil – Dondyk, Jirka Švestka, Tonda Dvořák a Ivoš Kecík.

Strana 132 levá Wilsonka

Autor fotografií: Laďa Havlásek a Jan Musil – Šerpa.

Autor textů: Laďa Havlásek a Jan Musil – Šerpa.

Příběhy: Jsou to historické fotky Wilsonky v kouzelném údolí Jihlavy, vyfocené před rokem 1975. Do října 1975 byly stromy na svazích údolí vykáceny do výše hladiny vody v budoucí Dalešické přehradě. Ve spodní části Wilsonky vedly cesty přes mnoho převisů. Vázali jsme se lanem okolo hrudníku s kšandičkami přes ramena. To bývaly bolestivé pády do lana. V roce 1975 jsme si svázali první prsní úvazky z horolezeckého lana propleteného šňůrou do tenisové rakety. Sedací úvazky jsme neznali.

337. Horní levé foto: V řece Jihlavce se koupe Pepíček Lázníčka. I vodu jsme pili přímo z Jihlavy.
338. Horní pravé foto: Východní stěna Wilsonovy skály - Wilsonky
339. Dolní levé foto: Detail západní stěny. Lezou Radek Mejzlík a Vlastimil Staněk – Ježek.
340. Dolní pravé foto: Západní stěna Wilsonky.

Strana 133 pravá Téryho chata – 1978

Autor fotek a textu: Martin Šarbort

Byl to týdenní zájezd VHS na Téryho chatu v březnu 1978.

341. Skupinová fotka některých členů oddílu Wibramu na zájezdu. Zleva doprava stojí Laďa Krejčí, Miloš Smutný, Vlastimil Laštůvka – Gaston, Lubin Blinkal, Honza Buřival, Pavel Bělohoubek, Zdeněk Buřival, Petr Bouchal. Fotil Martin Šarbort.

Strana 134 levá

342. Horní levé foto: Honza Buřival pod Priečným Sedlom
343. Horní pravé foto: Pavel Bělohoubek
344. Dolní foto: Marin Šarbort a Honza Buřival. Baranní rohy, Baraní sedlo a Spišský štít.

Strana 135 pravá

345. Horní levé foto: 7.března 1978. Výstup na Malý Ladový štít. Jistí Honza Buřival a vystupuje Pavel Bělohoubek.
346. a 347. a 348. Tři další fotky na stránce Vlastimil Laštůvka – Gaston v Malé studené dolině a během výstupu na Malý Ladový štít.

Vlastimil Laštůvka – Gaston si psal „Dojmy z cest“ do svých sešitů – cancáků. Zde je jeho popis:

Inverze a nádherné pohledy na Tatry. 7.března 1978.

Včera bylo počasí jako na konci světa, ráno tedy nikdo nevstával. Po půl sedmé jsem vylezl z betle a šel se podívat ven. Úplně jsem ustrnul. Krásný pohled! Inverze ani ne v dvoukilometrové výšce a nade mnou modrá obloha. Sníh úplně přemrzlý, zkrátka nádhera! S tím nikdo nepočítal, hned po snídani nastalo horečné chystání na túry. Martin Šarbort s Olinem Kozderou šli na pětku na Malý Ladový.

Aleš a Naďa Kubíčkoví, Petr a Naďa Bouchalovi, Honza Buřival, Petr Ditrych a já, celkem nás bylo sedm, šli jsme na hřebenovku. Vzali jsme to od Pfinovy kopy a dále choďákem, byly tam i komplikace. Pak už to bylo trochu tvrdší, celková klasifikace je za II. Šlo se bez jištění, akorát v jednom místě kluci natáhli fix. Já se pak na těch 18 metrů na ten konec špagátu navázal. Dál už se šlo zase normálka. Na vrcholu Malého Ladového jsme se sešli po půl jedné. Za chvíli se dolezli i Laďa Krejčí s Věrkou. Laďa pravil, že dole ve Smokálu je hnusně. Zde byly pohledy fantastický, člověk se nevynadával. Moře mraků obeplouvalo všechny štíty. Pak jsme sešli do Sedielka a odtud se šlo dvojkovým hřebenem na Širokou věž. Bylo to placama špidlatý, na ty halmory (velké volné kameny) se muselo dávat pozor, aby nespadly. Z vrcholu Široké věže jsme začali scházet před čtvrtou hodinou. Sníh studil do prstů, z Priečného sedla to šlo rychle. V 17 hodin jsme byli na Téryho chatě. Bylo to fajn.

Strana 136 levá

Lomnický štít Hokejka – 1979

Autor fotek a textu: Martin Šarbort

Vyjeli jsme do Tater na prodloužený víkend. Byli jsme tři, Ivoš Kecík, Olda Kozdera a já. Spali jsme v bivaku za Téryho chatou. Ráno 6. října 1979 jsme vyrazili pod západní stěnu Lomnického štítu na cestu Hokejku. V lezení jsme se střídali. Starosti nám dělal nedostatek spár pro zatlučení skob. Vzpomínám si na jistící stanoviště – štand, kde jsme měli jen dvě nožové skoby, každá s čepelí zatlučenou jen 3 cm. Cítili jsme tu odpovědnost lezce, že nesmí spadnout do tak špatného jištění.

Na prvním konci lana jsem přešel převis Hokejky. Byl to úžasný pocit obrovské expozice ve volném prostoru. Ve vrcholových délkách nás chytla bouře. Výstupovou trasou proti nám tekla řeka z deště. Jak byl nádherný pocit, když se první zajistil o kovové zábradlí vyhlídkové plošiny u observatoře na vrcholu Lomnického štítu. Myšlenka byla jasná: Teď neuklouzneme a nespadneme. V pokračující bouři jsme zaklepali na observatoř a poprosili, zda bychom mohli přečkat noc někde uvnitř. Dobrý člověk z observatoře nás uložil do skladu s dekami a matracemi a ještě nám přinesl uvařený čaj.

349. Horní levé foto: Ivoš Kecík před bivakem v Malé studené dolině. Večer před výstupem Hokejkou.

350. Horní pravé foto: Ivoš Kecík a Olda Kozdera před bivakem. Večer před výstupem Hokejkou. Vlevo je vidět černý vchod do bivaku.

351. Dolní foto: Nástupové skály, na horizontu je vidět Gerlach.

Strana 137 pravá

352. Horní levé foto: Traverz do kříže.

353. Horní pravé foto: Lezení v západní stěně Lomnického štítu.

354. Dolní levé foto: Lomnický štít z Malé Studené doliny. Výstup „Hokejka“ je vidět jako černé L v západní stěně Lomnického štítu.

355. Dolní pravé foto: Martin Šarbort leze první na převisu Hokejky. Tam je absolutní expozice lezce v prostoru.

Strana 138 levá

Písek – 1980

Autor fotografií: Jiří Dušek – Pastejř, Mirek Myška - Žebro

Autor textů: Jiří Dušek – Pastejř, Zdeněk Černošek, Jan Musil – Šerpa, Zdena Balcarová

356. Horní levé foto: Velikonoce v teplických skalách. Zleva Eva Jarolímová, Dana Vaňharová, Zdena Balcarová a Josef Jursa.

357. Horní pravé foto: Pítrs Kadaňka na Čertovkách

358. Dolní levé foto: Věž Skaut. Jiří Dušek – Pastejř a Anička Nováková z Lednice

359. Dolní pravé foto: Slaňuje Jan Musil – Šerpa pomocí Dülferova sedu, při kterém dvojité lano vede mezi nohama, pod stehnem, přes tělo, z jedné strany okolo krku a druhá ruka drží ruku za tělem. První ruka drží lano před tělem. Kdo by ještě dnes dokázal slaňovat Dülferem?

Strana 139 pravá

Autor fotografií a textů: Zdeněk Černošek

360. Horní levé foto: Čertovy skály. Petr Jarolím, Evička Jarolímová, Edgar Švéda, Daniela Vaňharová a Pavel Sasák
361. Horní pravé foto: Hrubice – Dračí věž
362. Dolní levé foto: Petr Jarolím na Kapelníku
363. Dolní pravé foto: Edgar Švéda na Čertovkách
- Příběhy: Při zájezdu na Hrubici Petr Jarolím spadl z věže Maják. Zdeněk Černošek ho jistil lanem přes tělo. Zdeněk měl popálené tělo od jistícího lana. Ovšem ani zranění neodradila oba lezce od aktivní účasti na mocném večírku na Valdštejně.

Strana 140 levá

Autor fotografií a textů: Zdeněk Černošek, Jiří Rossi

364. Horní levé foto: Petr Jarolím leze na Falkensteinu
365. Horní pravé foto: Jirka Rossi leze šestkovou cestu Eštok – Janiga na Voliu věžu – Volovku ve Vysokých Tatrách. Nad obtížným místem byla vysekána kladivem řada kosočtverců – některé jsou na fotce vidět. Foto Jirka Rossi.
366. Dolní levé foto: Jirka Rossi v sokolíkové spáře - Labské pískovce nad Bad Schandau. Některá z věží v oblasti Schrammstein. Foto Jirka Rossi
367. Dolní pravé foto: Jirka Rossi v obtížných plotnách Helfštyna.

Strana 141 pravá

Autor fotografií a textů: Zdeněk Černošek

368. Horní levé foto: Partička lezců na Kavkaze 1988 první zprava Hůlka /Petr Tužil/
369. Horní pravé foto: Pítrs Kadaňka na Kosmonautické - Prachov
370. Dolní levé foto: Jiří Rossi ve spáře v Labáku
371. Dolní pravé foto: Ladislav Hloušek – Krosby „ Tolik chybělo...“

Strana 142 levá Stránská 1980

Autor fotografií: 373. Pavel Hanzl - Ajdul

Autor textů: Milan Pokorný - Pokec

372. Horní levé foto: uprostřed Lad'a Kolegar
373. Horní pravé foto: Bíba dává záchranu vztyčenými pažemi Vladovi Jakoby.
374. Prostřední levé foto: Bíba dává záchranu vztyčenými pažemi Vladovi Jakoby.
375. Prostřední pravé foto: Nácvik jištění
376. Dolní levé foto: Nácvik používání prusíků pro sebezáchranu.
377. Dolní pravé foto: Bíba dává záchranu vztyčenými pažemi Vladovi Jakoby. Dívá se Jef Novák.

Strana 143 pravá Expedice Fagaraš – 1981

Autor fotografií:

Autor textů:

378. Horní fotka:

Strana 143 pravá - Bíba

Autor fotografie:

379. Dolní fotka: Bíba

Přečti si článek „Miroslav BíBA Rychlík ve VHS od 1974 do 1995“ na konci tohoto druhého dílu.

Strana 144 levá Pálava – 1982

Autor fotografií a textu: Pavel Hanzl - Ajdul

380. Horní levé foto: Pítrs Kadaňka leze na Martince.

381. Horní pravé foto: Olinka Nováková Foto Zdeněk Černošek

382. Dolní foto: Pálava. Pohled na lidi sedící pod Martinkou.

Strana 145 pravá Na Pálavě v roce 1967

Autor fotografií a textů: Miroslav Myška – Žebro a Pavel Hanzl - Ajdul

383. Horní levé foto: Přeskok na Maturitě skáče Vlastimil Staněk - Ježek.

384. Horní pravé foto Ajdul: Pálava. Dáša Houdková leze normálku na Martince.

385. Prostření levé foto: Stěna Martinka. Z jeskyňky do traversu odlézá Jiří Trnka.

386. Prostření pravé foto Ajdul: Pálava, stěna Martinka. Vlevo je Mauglíh pilír

387. Dolní foto: Ve vinném sklípku na Pálavě u pana Koblihy.

Strana 146 levá Kavkaz – 1988 a 1989

Autor fotografií a textů: Zdeněk Černošek a Pavel Hanzl - Ajdul

388. Horní pravé foto: Kavkaz 1988 a Elbrus

389. Prostřední levé foto: 1989 Kazbek. Zdeněk Černošek, Pepa Uherka, Vlasta Fejkl pod Kazbekem.

390. Dolní foto: 1988 a věže Šeldy, vpravo vzadu je bílý Elbrus.

Strana 147 pravá

391. Horní levé foto: Pavel Hanzl – Ajdul a Pepa Uherka. Ajdul s Pepou prodávají legendární Ajdulovy boty. Ajdul měl předělaný kožený lyžáky na zimní pohorky a boty byly tak dotrhaný, že je zkoušel prodat na trhu v Čegetu. Ajdul začal na 50 rublech, a když místňáci pořád stlačovali cenu, tak řekl, že po 5 rublů nejde (tehdejších 50 Kč.) Když ani tohle neprošlo, zařval „Zadarmo“ a hodil boty do řeky. Nakonec Ajdul hodil boty do divoké řeky, což místňáky motivovalo k běhu podél řeky.

392. Horní pravé foto: Kavkaz 1988. Pavel Hanzl – Ajdul a Jiří Rossi – Rosomák.

393. Prostření foto: Kavkaz 1988. Zdeněk Černošek se zlomenou rukou prodává vybavení na trhu v Azau.

394. Dolní foto: Vynáška materiálu. Zdeněk Černošek, Jiří Rossi,???

Strana 148 levá

395. Horní foto: Kavkaz 1989 tábor Šelestěňko.

396. Dolní foto: Kavkaz 1989 vlevo Pepa Pávek, Miloš Smutný Tatík, Jiří Rossi a ???

Příběh: Na horském hřebenu spala v jednom stanu Eva Špičáková - Spičanda s Jiřím Rossim - Rosomákem a Pepou Pávkem. Po půlnoci začala pištět: „Prasata, Rosomáci prdí, smrdí a chčijó do flašek!“ Poslouchali to Ajdul a Zdenál Černošek v sousedním stanu. (Jiří a Pepa byli nerozlučná dvojice a říkalo se jim Rosomáci).

Strana 149 pravá Bielovodská – 1983

Autor fotografií: Pavel Hanzl - Ajdul

Autor textů: Pavel Hanzl - Ajdul a Zdeněk Černošek

Malá historka z tábora v Bělovodské: Na tomhle tábořišti mrzne snad i v létě, tenkrát začátkem března bylo pořád 10 pod nulou, kopali jsme cepíny led z potoka na vaření, jenže na to je potřeba moc benzínu. Každý byl chytrý, že támhle pod vrbou byla loni voda, nebo jinde určitě, ale vždy jsme se dokopali jen na zmrzlé kamení. Nahoře u Žabích ples voda tekla, dole taky, tak jsem navrhl: Když vykopeme profil napříč potokem, někde ta voda přece musí téct.“ Netekla, všude jen kamení, prostě záhada. Vaříme na ruském vařiči „samoduji“ brkašu s lančmítem. Ze skal přiletí hladový King, vrhne se na ešus a na Laďu Haveláča zařve: "Ty to míchej a já to budu zatím žrat." Čus Ajdul

397. Horní levé foto: Pavel Hanzl – Ajdul

398. Horní pravé foto: Laďa Havelka - Haveláč leží před bivakem.

399. Dolní foto: severní stěna vlevo od Galérie Ganku v České dolině

Strana 150 levá

400. Horní levé foto: Lada Havelka pod Dělovou růrou – cesta na Ganek vlevo od Galérie Ganku.

401. Horní pravé foto: Laďa Kolegar suší spacáky.

402. Druhé prostřední foto od vrchu: Krosby – Ladislav Hloušek kouká ze stanu Psí bouda

403: Třetí foto od vrchu vlevo: Ledopády pod po plesy v České dolině

404. Třetí foto od vrchu vpravo:

405. Čtvrté prostřední foto od vrchu: Nástup pod Mlynára.

406. Dolní levé foto: Nástup pod Mlynára.

407. Dolní pravé foto: Laďa Kolegar v cestě na Mlynára

Strana 151 pravá První horoples VHS 1983

Autor fotografií a textů: Ladislav Kolegar

408. Horní levé foto:

409. Horní pravé foto: Jeden z prvních horolezeckých plesů konaný 23.2.1983. Zdena Dufková, provdaná Hájková a Luboš Hovorka, v pozadí je Standa Krejčí.

410. Dolní foto: Jeden z prvních horolezeckých plesů konaný 23.2.1983.

Strana 153 pravá

První předseda VHS - Zdeněk Zlámal a Václav Gajdošík, předseda kontrolní komise.

ČLÁNKY O ODDÍLECH A O EXPEDICÍCH

Jak se rodila JISKRA a můj první výstup. ROK 1957

Napsal Lubomír Novák dne 5.12.2011

V roce 1957 jsem v práci poznal partu kluků, co se věnovala turistice. Pozvali mě do své klubovny Spoj–Brno za Lužánkami. Klubovna byla v půdním prostoru nad fajnovými klubovkami tenistů. Byla to cimerka, tak 3x3 m, zeleně vymalovaná s jedinou výzdobou a to otiskem wibramu bot, šlapajících po stěně přes strop a ztrácející se někde v rohu místnosti. Tady se domlouvaly různé akce až po pochody na 1.máje.

Zdenek Kašpar, náš tehdejší vedoucí oddílu, byl vynikající kamarád a organizátor. To potvrdil na jednom 1.máji. V průvodu jsme nechyběli a jen jsme se dívali po transparentech s pěknými tyčkami, které by se nám hodily na postavení letního tábora. Na konci průvodu byla seřazena nákladní auta milicionářů, kde se transparenty odevzdávaly a nakládaly.

Zdenek neměl hlavu jen na klobouk. Přesunul nás k jednomu krajnímu autu, kde nebyl takový shon a na korbě stál jen jeden milicionář. Ten jenom tu a tam odebral nějaký ten transparent. Zdenek využil této situace a nechal se slyšet: "Soudruhu, transparenty s těmi delšími tyčkami se mají dávat tam na to druhé auto!" Soudruh nic nenamítal, jen podotkl: "Jak to tam budu přetahovat?" „Ale, tady kluci nám pomůžou, že?“ obrátil se na nás. Samozřejmě jsme kývli a soudruh byl rád, že nemusí nic dělat. Za druhým autem byli další kluci, co vždycky hodili jednu tyčku na auto a tři odnesli do parku schovat. Na letním táboře pak u brány byl transparent: „Vítáme vás“ a z druhé strany bylo „Republiku si nenecháme rozkrádat.“

Vedle Zdenka se opravdu člověk nenudil. Byl stále plný nových a nových nápadů. Zdálo se mu, že jen to chození v přírodě není dost vzrušující a že bychom se měli věnovat ještě nějakému jinému sportu. Padaly různé nápady. Mimo jiné i šerm. Takže nás vůbec neudivilo, když na jedné schůzce přišel se zajímavým nápadem. „Když tak chodíme po těch kopečkách jako turisti, co kdybychom zkusili horolezectví?“ Všichni zpozorněli, protože to byla velice zajímavá myšlenka, ale nikdo z nás se s tímto sportem nesetkal, takže co to vůbec je, bylo velkým otazníkem. V knížkách jsme jen někdy četli, že to jsou chlapíci ostrých rysů, samý sval a šlacha, ošlehaných větrem a odhodlaných překonat i ty nejtěžší překážky.

Zdenek neměl nikdy daleko od myšlenky k činu a tak přislíbil, že na příští schůzku přivede někoho od horolezců, aby nám něco pověděl.

Co slíbil, to dodržel. Přivedl chlápka, ale jen jsme ho uviděli, naše představa o sportovcích výše popsaných, se rozplynula jako pára nad hrncem. Na tom chlapíkovi si svaly hrály, ale spíše na schovávanou, než aby mu napínaly košili k prasknutí. Za jeho černým knírem a bradkou, žádné rysy nebyly vidět a co se týče ošlehání větry, to nebylo taky vidět. Možná v trenýrkách po zkonsumování fazolové kaše.

„Říkájí mi Kazimír.“ Jeho hlas nás vrátil do současné reality. „Donesl jsem nějaké fotky, abychom si mohli lépe o všem popovídat.“ Začal vyprávět o různých příhodách, co se na horách přihodily, jak lezci jsou závislí jeden na druhého. Jak dovede počasí změnit pěknou cestu v dramatickou, kdy může

jít i o život a jak to všechno upevňuje kamarádství. Vyprávěl tak poutavě, že kdyby byla v místnosti mouha, tak by nám jistě někomu vlítla do huby, které jsme měli otevřené údivem. V tu chvíli, kdyby nám ukázal štětiny z prasete a řekl, že je to srst sněžného muže Yettiho, tak bychom snad nepochybovali, jak byl přesvědčivý. V následujících letech jsme ale opravdu poznali, že měl pravdu, o kráse tohoto sportu. Ale abych nepředbíhal.

Když Kazimír skončil svoje vyprávění, nabídl nám účast na dni „Otevření skal“ na Pálavě a že zajistí i cvičitele, abychom si to zkusili. Brali jsme to všemi deseti. Týden se táhl jako kšandy a nemohli jsme se proto dočkat neděle. Byl jsem na nádraží asi tři čtvrtě hodiny před odjezdem vlaku a to jsem byl už jeden z posledních. Koupili jsme si lístky za 8,-Kč do Popic a zpět. Konečně jsme ve vlaku, který a za chvíli uháněl krajinou za ranního úsvitu.

Aby nám cesta lépe ubíhala, tak jsme hráli naši oblíbenou hru na „Pitomce.“ Byla to divoká hra, u které vznikala nová slova, jak jsme se chtěli vyvarovat titulu Pitomec. Tak třeba, na příklad na místo sýru Ementál, vznikla hvězda Ementa, nebo slovo Tivulka, měla být indiánská kabelka na tupé šípy. Cesta proto uběhla rychle. Z Popic nás čekalo pár km do Věstonic a odtud ke cvičným skalám na Pálavě.

Hnali jsme se jako stádo buvolů. Naše vražedné tempo se najednou změnilo v šouravý krok. Sluncem osvětlené bílé skály se najednou před námi objevily v plné své kráse a na nich lezci. Celá atmosféra byla ještě umocněna cinkáním karabin, byly slyšet povely a někdy i peprné nadávky, když někdo vypadl ze stěny. Jenže to nebyly kopečky z trávy, jak jsme byli zvyklí, ale kolmé placáky, co kolmé, dokonce převislé. Nějak jsme se najednou šourali stále pomaleji. Doškrábali jsme se pod centrální masiv, Martinku. Bylo tam, jak v Babylóně. Mluvílo se tam slovensky, polsky, rusky, i němčina byla slyšet.

Všichni měli povznesenou náladu, nejen proto, že se tady každý rok scházeli, ale že pod Pálavou byli i vinné sklepy k dispozici.

Všude se válela lana, kladiva, karabiny, úvazky a dokonce tady ležel na trávě i jeden horolezec značně vysílený, kterému dal někdo láhev do ruky, aby asi nebyl dehydrovaný. Podle mě to byl opravdu projev kamarádství. To kdyby člověk upadl ve městě, tak by ho jistě lidi překračovali a né, že by se o něho někdo postaral jako tady.

Najednou někdo huláká: „To je dost, že už jste tady.“ Byl to Kazimír s několika kamarády, což byli cvičitelé, aby se o nás postarali. Rozebrali si nás po dvou. Já a Zdenek jsme byli přiděleni k menšímu podsaditému chlapíkovi, který toho moc nenamluvil. V ranním slunci se jeho hlava a plnovous leskl jako by byl z bronzu. Byl totiž rezavý. Zdenka tato figurka nějak zaujala, přesto jsme si mnuli ruce, že takový trpajzlík nás nemůže přece na těch skalách strhat. Ježíšmarjá, jak my jsme se spletli. Od té doby jsem na horách vedl své kroky vždy obezřetně a hlavně jsem byl ve střehu s cizími lidmi.

Když jsme kousek popošli, vystoupil náš cvičitel více do svahu, aby vyrovnal výšku a pravil: „Říkají mi Maty, tak jdeme na to!“ S lanem v ruce pádil k Vzápající (každý šutr má své jméno), při čemž nám naznačil, že máme co dělat, abychom do odpoledne vše přelezli až k Martince. Pádil jako divý a my za ním funěli se ztrátou 20 metrů.

Zdenek celý rudý, však začal s diskusí: „Už je to tady! Bacha na zrzavý. Měli jsme doma kocoura“ cedil mezi zuby klopýtající Zdenek a já jsem na tom taky nebyl lépe a pokračoval: „A ten byl taky rezavej. Jednou jsem se holil a měl jsem jenom trenky a ta potvora mě tak poškrábala v rozkroku, že jsem chodil týden jako bych rajtoval koňa.“

„Nemůžeš srovnávat Matyho s kocourem.“ odfuněl jsem odpověď.

„No a co Lenin? Taky rezavej a co bylo, samozřejmě revoluce.“ odpověděl si Zdenek sám.

Byl tak svým výkladem zaujat, že nepostřehl, že jsme došli a já už stál. Vrazil do mě a štěrky pod nohama udělal své. Váleli jsme se ve vřelém objetí po zemi. Někdo nás tak vidět, tak by si jistě řekl, že láska mezi chlapy je nějaká žhavější.

„To už jste unavení?“ bavit se Maty „že se válíte?“

Ani jsem se nestačil oprášit a už velel: „Přeber lano!“ A podal mi ho.

Všiml jsem si, že si horolezci potvrzovali různé povely a tak jsem vykřikl: „Přebírám.“

„Co tak řveš? I když jsem menší než ty, tak to neznámá, že jsem hluchý.

Pokračuj!“ zvýšeným hlasem mě káral náš cvičitel.

Otočil jsem se na Zdenka a podával mu lano se slovy: „Přeber lano!“

„Přebírám.“ zahřměl Zdenek jako starý harcovník.

Tento proces jsme brali jako seznámení s lanem, ale asi to nebylo to pravé ořechové, protože Maty dostal výraz sněžného muže a procedil mezi zuby: „Přeberte někdo to lano, vy šašci.“ a s jedním koncem, co měl na sobě uvázaný, zmizel v průrvě Vzývající. Maty nebyl vidět a tak jsme si sedli a čekali, co bude dál. To se pak ale děly věci. Po chvíli se na vrcholu objevila Matyho rezavá hlava. Vypadal jako César v plné zbroji s naleštěnou přilbicí, který velel: „Pod!“ ale v zápětí ho změnil. „Dyt' nejste navázaní?! Na co čekáte, že vás vynesu? Navažte se!“

Široko daleko nikdo, kdo by nám poradil. Byli jsme trochu bezradní. Když jsou na laně dva, to ještě jde. Každý má svůj konec, ale my jsme dva na jeden konec!?

Zdenek to řešil po svém. Stoupl si vedle mě, omotal kolem nás lano a že byl starší udělal i uzel.

„A může táhnout.“ spokojeně pronesl Zdenek.

Na vrcholu se vztyčila postava Boha pomsty: „Vy blbouni, jak tak chcete lézt?“ hřímál Maty.

Samozřejmě Zdenek zase zabodoval: „Chtěli jsme být spolu a pomáhat si.“

Maty zjevně zavrával a chytil se za hlavu.

„Asi je tam vítr.“ poznamenal Zdenek a pokračoval: „My jsme to nikdy nedělali.“

Maty to asi pochopil a už mírnějším hlasem řekl: „Tak dobře. Ty“ ukázal na Zdenka „Půjdeš, jak je ta modrá značka a ty“ ukázal na mě „půjdeš na konec. Jasné?“

Kývli jsme hlavami. Jinak se stejně nedalo nic dělat. Na moji adresu ještě poznamenal, že snad ten konec najdu už sám. No to mě tedy dožral. V momentě jsem kolem sebe omotal lano a zauznil. Zdenek stál bezradně u lana, tak jsem se ho zeptal co se děje.

„Áááá“ odpověděl ztrápeně Zdenek: „Vom mě řekne, abych se uvázal, jak je modrá značka, jenže ta je ale po celé délce lana ??“

Měl pravdu, všiml jsem si toho až nyní. Začali jsme prohlížet lano, jako bychom hledali třetí konec, který by měl být někde uvnitř.

„Mám to, modrá značka kolem lana.“ Vesele zvolal Zdenek. Jenže radost netrvala dlouho.

„Ty máš dva konce na uzel, on má dva konce na uzel, ale já mám h---, jen tu značku.“

Naše počínání shora sledoval Maty a zjevně se bavil: „Tak už deš? Nedělej z toho vědu. Udělej krejčíka, tak dělej!“

Zdenkovi ruply nervy.

„Krejčí, nebo švadlena, mě už je to všechno jedno.“ přehnul lano a vytvořil uzel připomínající krunýř od želvy.

„Du!“ houkl Zdenek. Lano se začalo pomalu posouvat do štěrbiny, až s ním cuklo a Zdenek zmizel kdesi uvnitř skály.

Jak mi zmizel s očí, skála promluvila. Hekala, funěla, sakrovala, křičela: „Drž.“ Tu a tam se objevily pouze ruce mávající ve vzduchu, jako by se topící dovolával pomoci, prostě hrůza.

Začal jsem se potit, vlasy mě trčely jako štětiny a do toho se ozýval křik: „tři body, tři body nebo tři bobky?“

Tam to musí být husté. Zadek jsem měl stažený, že bych tam ani špejli nestrčil, co špejli, bacil úplavice by se tam udusil.

Náhle to se mnou cuklo a už jsem byl na laně vlečen směrem do neznáma jako bejk na porážku. Hrabal jsem nohama, rukama šmátral, až jsem se vysoukal na vrchol a sotva jsem vykoukl přes hranu uviděl jsem Matyho stát, jako by se nic nedělo, zatím co Zdenek dřepěl u jistího kruhu a oči mu blikaly jako neonová reklama na rakve. Asi jsem taky moc dobře nevypadal, protože jak mě uviděl, tak se lekl jako by viděl nějakého ducha.

„Vom to chce slézt druhou stranou dolů.“ vydralo se ze suchého hrdla Zdenka.

Promítl se mi pohled na stěnu, pod kterou jsme se před chvílí se Zdenkem váleli. Chtěl jsem říct, že se asi Maty zbláznil, protože ta strana vypadala, jako když kopec postavíte na špičku. Jenže moje odpověď, spíše zahuhlání vyznělo, jako kdyby mě v krku zaskočila rybí kost. Jenže na vršek jsme dobrovolně vylezli, ale dolů musíme, ať se nám to líbí, nebo ne.

„Odvažte se! Ať můžu nachystat lano, třeba nás to unese.“ klidně prohodil Maty.

No, to jsme potřebovali, hned nám bylo lépe, ale asi tak, jak když tonoucímu hodíte píchnuté záchranné kolo.

Tak od toho jistího kruhu, kterého jsme se se Zdenkem drželi jako pijavice, nás tedy nikdo neodtrhne. Přesto, že jsme nic neřikali, tak jsme měli asi stejný myšlenkový pochod v hlavách, protože Zdenek nahlas řekl jen: „Tak přísahám“.

Kamarádství se mezi námi ještě více utvrdilo, protože v této situaci jsem mu rozuměl jenom já. V tom Maty začal lano prostrkávat kruhem. Chvilí s ním smýkal sem tam a nakonec ho hodil dolů ze skály. Obrátil se na Zdenka se slovy: „Vstaň!“

Zdenek rebeloval, že ať jdu první, že jsem mladší, já si zase vzpomněl na Matyho slova, „že nás to snad udrží“ a tak jsem se bránil, že je těžší atd. Maty se zjevně bavil. (V té době jsme ani jeden ještě nevěděli, že lano unese až 2 tuny). Maty znovu uhodil na Zdenka: „Vstaň a roztáhni nohy!“ V hlavě se mi to všechno nějak motalo, že na tento povel chce Zdenkovi snad nakopat do rozkroku.

Zdenek poslechl a byl jaksi omotán lanem. Ani jsem to nechtěl vidět. Jen jsem slyšel poslední rady: „Musíš mít pořád natažené nohy, nesmíš pustit lano. Pozor na krk, ať si ho moc nespálíš.“ A najednou Zdenek byl fuč. Uvidím ho ještě někdy, pomyslel jsem si. Školení se mnou proběhlo znovu a už jsem se houpal mezi nebem a zemí. Copak krk, ale zadek mě pátil, protože jsem měl slabé kalhoty

a lano udělalo své. Jen jsem se dotkl země, Zdenek pronesl: “Nezdrhneme?” A než jsem stačil odpovědět, předběhl mě Maty, který najednou byl mezi námi a říkal: “Nezadrhne se, nebojte.” A začal lano stahovat, jako by se nic nestalo.

Po tomto výstupu nám Maty vytkl chyby, udělil několik rad a vyrazili jsme na další stěny. Maturita, Třískobová, ABC, Čokoláda, Zlatokopecká, Severák atd. Během celého dne jsme tomu začali přicházet na chuť. Potkávali jsme někde i naše kluky a zjistili jsme, že ty problémy ze začátku snad měli všichni.

Při zpáteční cestě do Brna, i když jsme byli utahaní, jsme se ve vlaku překřikovali, plní dojmů. Ještě ve vlaku padlo rozhodnutí, že založíme vlastní horolezecký oddíl. Což se taky stalo. Zprvu jsme vystupovali jako Spoj-Brno.

Nakonec po neshodách v jednotě jsme se osamostatnili a vznikl oddíl Jiskra. Spousta jiných jednot, jako Lokomotiva, Zbrojovka, Kr.Pole nám nabízeli, že nás vezmou mezi sebe, že sami brzy zanikneme. Spletli se.

Vstoupili jsme ve známost v Brně, protože jsme nechyběli na žádné akci horolezců. Dokonce jsme stavěli něco jako hlediště pod Martinkou, kam se vraceli i ti, co se zúčastnili různých expedic a na srazech o tom pak vyprávěli. Z hlediska čistoty jsme vyráběli pro Pálavu odpadkové koše atd.

Co se týče výstroje, tak jsme si dělali skoby, cepíny, mačky, krosny, ale né po jednom kuse, ale vždycky pro celou partu. Nechávaly se šít stejné větrovky, sháněla se ovčí vlna ze Slovenska na svetry a ponožky.

V krátké době na počet členů, protože jsme přibírali kluky, jsme měli největší počet cvičitelů a výkonnostních tříd.

Zprvu byl náš oddíl jen doménou kluků. Časem, však byli někteří noví členové obdařeni asi víc od přírody, nebo je něco pravdy na pořekadlu, že kam nemůže čert, nastrčí bábu, a tak se stalo, že se v našem oddíle objevila i děvčata.

Byla to prima doba, a kdybych se někdy znovu narodil, přeskočil bych všechna sportovní odvětví, co jsem zkoušel a vrátil bych se zase k horolezectví. Protože vidět Macochu z horního můstku, nebo si ji poctivě vylézt, je kus dobrodružství a to nemluvím o velehorách, odkud nás opustili někteří naši kamarádi, protože lezli ještě výše a to až do nebe.

Co říci závěrem? Snad jen to, že přes veškerá úskalí, co nám tehdy doba připravila, bylo to naše mládí daleko půvabnější než to dnešní.

Jak byl založen Horolezecký oddíl Jiskra Brno – Medlánky – ROK 1964.

Sepsal Jan Rusňák dne 14.12.2011

Oddíl vznikl tak, že Milan Štulpa co by rodák z Řečkovic sondoval v sousedních Medláncích a dal mě typ, že by snad byla možnost činnosti našeho oddílu provádět pod hlavičkou TJ. Medlánky. Domluvili jsme se a oba společně zašli za předsedou TJ, tuším, že se jmenoval pan Huťka. Při rozhovoru neodmítl, ale také nevyjádřil souhlas. Pozval mne na nejbližší termín schůze Jednoty. Tam jsem se dostavil, podal jsem informaci o našem oddílu. Vysvětlili jsme si podmínky obou stran a formou hlasování výboru náš přesun do TJ Medlánky byl schválen. Dali nám možnost schůzovat v klubovně na hřišti a možnost používat přilehlé hřiště včetně sportovního náradí a vybavení. Současně hlasováním jsem byl zvolen do výboru TJ. Byla to pro mne otrava, musel jsem navštěvovat schůze, ale později přinesla ovoce v tom smyslu, že jsem prosadil možnost používání tělocvičny v místní škole. Horolezecký oddíl v Medláncích byl založen 10.12.1964.

Členové oddílu tento přesun do TJ Medlánky přijali s radostí a s velkým nadšením jsme začali s úpravou klubovny. Bylo provedeno obložení a vymalování vnitřních stěn. Zásluhou holek byla pořízena vnitřní výzdoba a všichni jsme měli pocit, že žijeme jak v Ráji. Nic nám pro naši činnost nechybělo.

Oddíl měl asi 30 členů, kteří byli doposud registrováni v TJ Spoj Brno. Základ kolektivu byl vytvořen v minulosti kolem již zesnulého Zdeňka Kašpara.

Zdeněk Kašpar se narodil 3.8.1922 a zemřel ve věku 40 let 26.10.1962. Vystudoval obchodní školu. V době, kdy jsme ho poznali, pracoval ve skladu v učilišti, později v dělírně KSB Brno a nakonec v oddělení patentů a vynálezů v KSB Brno. Jeho manželka Estela pracovala rovněž v KSB Brno v centrálním skladu náradí a měli jedno dítě Evu, která v té době studovala na gymnáziu a věnovala se závodnímu plavání. Bydleli v Brně - Králově Poli, Charvátská č.44.

Zdeněk měl velkou touhu dosáhnout sportovního titulu „Mistr turistiky“. K dosažení tohoto cíle potřeboval kolem sebe vytvořit velmi aktivní kolektiv. Asi to byl jeden z důvodů rozštěpení dosavadního turistického oddílu v TJ Spoj Brno. Vedoucím toho vzniklého – nového se stal Zdeněk. V TJ Spoj Brno byla také členkou Zdeňkova manželka ve funkci vedoucí odboru turistiky. Pokud je mi známo, do tohoto nově vzniklého přešli z toho původního oddílu Jiří Štefliček, Jiří Švehla, Miroslav Procházka, Milan Štulpa a Josef Lázníčka. Zpráva o existenci tohoto oddílu se šířila mezi kamarády. Záleželo jen na každém jednotlivci, jak se rozhodne. Jak se kdo a kdy dostal do oddílu, je nad rámec tohoto dokumentu. Z KSB Brno postupně vstoupil do oddílu Miroslav Kelbl, Petr Rampl, Jan Rusňák, Jan Slavík a Jiří Pernica. Zdeněk byl obdařen všemi vlastnostmi pro vedení takového kolektivu a zcela oprávněně o titul usiloval a také mu byl udělen.

Současní členové Jiskry VHS Brno se snaží vytvořit písemný dokument, nejen o vzniku Horolezeckého oddílu Jiskra Brno-Medlánky, ale dokument, který by spíše připomínal dějiny oddílu. Sepsat takový dokument nebude jednoduchá záležitost, neboť vyžaduje vrátit se vzpomínkami zpět o téměř 55 letů.

Dále jsou nejasné pojmy a je třeba si uvědomit:

1/ Slovo „ Jiskra „ se poprvé použilo v názvu „Horolezecký oddíl Jiskra Brno Medlánky“.

2/ Přejmenování-založení Horolezeckého oddílu Spoj – Brno bylo provedeno 1.1.1961.

3/ Veškerá předchozí činnost do 1.1.1961 se prováděla pod názvem Turistický oddíl Spoj Brno.

Já se kloním k názoru Jana Slavíka - Džonka a tyto vzpomínky datovat od velké společné akce, to je III. Celostátní sraz turistů konaného v roce 1957.

III. Celostátní sraz turistů se konal ve dnech 5.-8.7.1957 v blízkosti Peksova mlýna u řeky Želetavka. Tohoto srazu jsme se účastnili jako Turistický oddíl Spoj Brno. Na srazu jsme se přihlásili do všech vyhlášených soutěží. Jednalo se o závod v plavání, všestrannosti a cyklistický orientační závod, pěší orientační závod, na který jsme se těšili, byl zrušen. Měli jsme vybudované samostatné tábořiště asi s dvanácti stany a vstupní branou s nápisem Spoj Brno. Před bodováním jednotlivých táborů jsme ještě stihli zhotovit před každý stan dvě sedačky. Byl to na rozdíl od jiných pěkný tábor. Výsledky jednotlivých závodů pro nás dopadly nad očekávání výborně. Jak v dorostencích, tak v mužích, vždy někdo z nás stál na stupních vítězů. Tímto jsme vešli ve známost a ostatní oddíly z nás měly velký respekt.

Po příjezdu domů, asi za necelý týden, jsme odjížděli na další významnou akci. Na Turistickou základnu Javorina na úpatí Muráň v Belianských Tatrách. I když počasí nepřálo, byly provedeny nezapomenutelné túry ve Vysokých Tatrách. Různou kombinací jsme prošli doliny Bielowodská v obou směrech, Javorová, Malá Studená a Velická. Vydařená byla i túra do Polska. Morské oko, chata Hala Gasenicova, Zakopané. Za odpočinkovou túru lze považovat Kopské sedlo, Skalné vrata a prohlídku Belianské jeskyně.

Pokračujte!

Je dobře, že téměř všichni máme počítač, a můžeme doplňovat, nebo přehazovat odstavce. Už to čtu asi třikrát a vždy tam najdu nějakou chybu. Představuji si to tak.

Toto je moje prvotina a zasílám jí všem. Bylo by dobré, aby k tomuto vznikli přílohy, které k tomu každý napíše. Příklad: Kdy a za jakých okolností jsem vstoupil do oddílu.

Zážitky ze srazu. Zážitky z tábora Javorina. Atd.

Já bych si přál, aby se našel Jura Švehla a zasedl za počítač. Snad už mu ty záda nebolí.

Já něco vložím kolem roku 1961 až 1964. Zážitky z jednotlivých akcí by bylo vhodné dávat jako přílohy.

S pozdravem Honza Rusňák

ODDÍL SLÁVIE – Historii oddílu popsal Jiří Růžička – Šerpa od roku 1957

Jura Růžička – Šerpa, člen oddílu Slávie, byl odpovědným redaktorem interního časopisu HOTEJL od založení v roce 1965 až po jeho přeměnu do časopisu Montana asi v roce 1990. HOTEJL byl interní časopis „Informační bulletin TJ Vysokohorské sporty Brno a Horolezeckého oddílu TJ Lokomotiva“. HOTEJL znamená zkratku vzniklou z názvu HOrolezecká TĚlovýchovná Jednota Lokomotiva.

Jura Růžička – Šerpa byl zakladatelem a šéfredaktorem časopisu Montana.

Měl dar psát poutavé články a knihy o kamarádech na horách. Napsal nejméně dvě krásné knížky: Báječná léta na laně. Vydala Montana Brno v roce 2003.
O tom, co bylo. Vydal Horolezecký oddíl Slávia Brno v roce 2011.

Zde je na ukázkou úvodník Jiřího Růžičky z časopisu Montana číslo 4 z roku 1995:

Když si večer pustím zprávy, je to jak černá kronika. Autonehody. Vraždy. Loupeže. Válka. Takový je život. Slovem neradost.

Když se seberu a odjedu do skal nebo do hor, mám šanci se znechucení a neradosti zbavit. Zbavit se hluku aut, davů lidí a vrátit se tam, kam jako člověk patřím. Do přírody. Toulám se den, dva, nepotkám ani živáčka – a nic! Prázdnost. Vnímám les, chytý a radost (chvilkovou) z překonání strachu a pohodlnosti, radost, že ještě „to“ jde. Večer sebou praštím ve spacáku do trávy, očekávám takové ty pocity jako splynutí s přírodou a tak a místo toho se mně honí v hlavě bývalá Jugoslávie, hučící dálnice a podezřelé zvuky z motoru desetileté popelnice. Ráno je krásně, chmury pryč, ale nechce se mně lézt. Něco tomu chybí.

Vyprávěl mně tuhle kolega, bezproblémový a spokojený civilní typ, jak byli s manželkou a s dětmi kdesi v ráji, kde bylo nádherné počasí, čisté moře a žádní lidé. Slunce zapadalo do vody, cikády řvaly a voněl ohníček.

Paráda? Omyl! Blábolil cosi o ponorkové nemoci. Asi něco chybělo.

Grafičce „klekl“ počítač. Kdoví kdy tuhle Montanu dostanete, ale mám den navíc, nemám co dělat (teď kecám!), tak ležím pod skalou a přemýšlím. Spíš vzpomínám. Čím to, že dřív mi bylo veseleji? Že jsem se uměl víc radovat. Že jsem dokázal celý večer probírat vylezené cesty, hádat se, jak musí být ruce nad druhým kruhem a odkud už se „jde na podlahu“? Že jsem nastupoval do jakési ledové stráně v jedenáct večer a až do rána jsem stoupal a těšil se z toho, jak se chvílemi bojím, a sliboval si, že tohle už nikdy a to že už nemusím a vůbec, že až přijdu do lágru...

A když jsem přišel do lágru, tak jsme to s ostatními začali rozebírat a hádat se, co je lepší, jestli sólo nebo ve dvojce, nebo případně vůbec. Jestli je lepší jít na lehko nebo se do zdi nastěhovat. A kam že půjdeme zítra a kam dnes „na jedno“?

Ani jeden z diskutovaných problémů jsme nevyřešili a ani jeden z diskutujících to nepředpokládal. Až teď, když na to vzpomínám, mně došlo, „o co gou“. Čím to, že ze spaní jsem lezl, přebíral chyty a nemohl se dočkat rána? Fakt vám to nedošlo? Co v té vzpomínce nechýbí?

Zkuste si zahrát na vlka samotáře! A nemusíte přitom lézt. Určitě přijdete na to stejné. Že totiž bez té hordy kamarádů stejné krevní skupiny to není ono. A právě tu hordu vám přeji.

ODDÍL 1. neboli MAPS - HISTORIE ODDÍLU OD ROKU 1966

Autor: Miroslav Myška – Žebro

V textu jsou uvedeny odkazy v závorkách na strany a čísla fotografií.

Prachovské skály – strana 93 a fotky 225 a 226

Od roku 1966, kdy jsem založil na vojně v Praze horolezecký oddíl, jsme začali jezdit na Prachov. Z Brna v tu dobu jezdil na písek ještě Jirka Růžička – Šerpa, Artur Zatloukal a Josef Borkovec. Lezlo se v teniskách, jistilo s železnými karabinami a sedáky ani karimatky nebyly. Zato jsme stále mohli bivakovat ve skalách. Na přelomu šedesátých a sedmdesátých let se na písku objevili mladí lezci z Krpole. Petr Šafránek, Jirka Beneš – Maugli, Venca Dobeš, Capi a další. Posléze všichni přešli do již založené VHS Brno.

Pálavské vrchy

Na Pálavě Brňáci lezli jako o život, každou neděli mimo parné léto byla dost obsazená. Ochranáři neexistovali, kozy bezoárové žraly kytky a devastovaly svahy, víno v Horních Věstonicích, mimo pana Koblihu, nikdo neuměl udělat, prostě pohoda (str.145, fotka 387). Jak se objevili ochranáři, seznámili se s obrovskými prackami Hastroše a byl klid.

Fotografie jsou z počátku existence jednoty. Oddíl 1, neboli Maps, měl řadu slušných lezců, v jeskyňce v roce 1967 na Martině je Jiří Trnka, starší ze dvou stále mezi sebou soutěžících bratrů (str. 145, fotka 385). Leze v pohorkách, trénovali jsme na Tatry no a pumpky byly samozřejmostí. Až o rok později jsme s Ježkem začali lézt v bílých dlouhých kalhotách, byli stále čisté, kleknout si bylo nelezecké. Přeskok na Maturitě v roce 1968 skáče jeden z nejlepších skalních lezců VHS v té době, Vlastimil Staněk zvaný Ježek, sprosták před děvčaty a dětmi ostatních lezců (str. 145, fotka 383). Jako spolulezec občas šeptl kurva, když se výrazně nedařil lezecký krok. Malý a Velký Věšák, Vzápající, Maturitu, Abecedu, Čokoládu (str. 145, fotka 384) a Státnici jsme lezli sólo na rozlezení. Teprve potom začala vlastní lezenice s lanem. Maturitu skákal s lanem, aby to vypadalo opravdověji, tam a zpět, já ho nejistil, ale fotografoval. Tenisky postupně přecházely na lezečky z papuček, které se obalily kobercovkou a zpevnily alkaprenem. Karabiny se nosily na smyčce přes rameno, vázali jsme se do pasu, byla to frajeřina, nepadali jsme. Když to nešlo, tak co jsme vylezli, jsme dokázali v hrůze i slézt.

Gross Glockner a Civeta 1969

První zahraniční akci jsme ve VHS pořádali v roce 1969, ještě než komunisti stačili zavřít hranice, na Gross Glockner a na Civetu. Jelo nás 19 lezců s manželkami a milenkami (ty byly na lovu manžela mezi horolezci). Přidružení lezci ze Zbrojovky byl Jan Krch – Drobek, Ivan Bajer - Hastroš a Pepi. Povolení k výjezdu (výjezdní doložku na pozvání) jsme získali tak, že jeden z nás jel skutečně za tetičkou do Vídně a poslal všem pozvání od fiktivních příbuzných. Již z Brna si vezl několik různě barevně písících propisek.

Autobus Robur z NDR se pokazil hned v prvních serpentínách výjezdu na Gross Glockner. Dál jsme jeli stopem, v další zatáčce nás již vyhlížel Venca Dobeš, který dojel rekognoskovat terén o několik dní dříve. Domluvil možnost stanování u chaty nad ledovcem. Kopce v okolí jsme vylezli všechny. Na Gross Glockner snad všechny cesty a jeden prvovýstup navíc (str.85, fotka 201). Ten je nyní směšný, odtál led a z dvou ledových převisů zbyly desetimetrové kopečky ledu ve žlebu plném kamení. Přejeli jsme již s novým autobusem Karosou a dvěma řidiči do Itálie na Čivetu. Tore Trieste a Tore Venezia padly, přidali jsme Campanilu di Brabante (str. 85, fotka 200), jen Civeta nepustila a spláchla nás zpět do údolí. Závěr byl u moře v Benátkách, mimo sračku, která postihla všechny ze zájezdu, jsme 21. srpna uspořádali protestní manifestaci s vlajkami a transparenty na Lido di Jesolo. A již před vánocemi jsme začali chodit na výslechy na fízlárnu na Lenince (dnešní Kounicova ulice), práskli nás řidiči ČSAD, které jsme si platili. Nicméně se Drobkovi a Standovi Štěpánkovi podařilo dostudovat ještě před odsouzením. Občas jsme museli jet na horolezecký výstup do Vysokých Tater a soud byl odložen. Fotografie nejsou, stačili jsme osvítit filmy dřív, než je nám na hranicích zabavili.

Expedice Mongolsko 1971 strany od 105 až po 108, fotky od 254 až po 260

Aktivity VHS byly hned v začátcích komunisty očesány na minimum, vedlejší výdělečná činnost zmírala, budoval se Medvědinec. Špičková sportovní aktivita nebyla předsedou jednoty Zdenkem Zlámalem příliš podporována. Přesto se podařilo zorganizovat expedici do Mongolska, o kterém jsme nevěděli vlastně nic. Mongolský Altaj byl tajuplný a my se tam od roku 1970 snažili dostat. Díky tomu, že Miroslav Mrkývka se stal bafuňářem na krajském Svazu tělesné výchovy, se to i podařilo. Byla to již druhá zahraniční akce VHS. Vyjelo nás 5 Miroslav Mrkývka, vedoucí expedice, Ladislav Frydryšek, František Střeštík - Frank, Miroslav Myška - Žebro a Pavel Přerost ze Zbrojovky, ten se před rokem vrátil z Kavkazu a mysleli jsme si, že bude přínosem pro lezení v ledu. Výsledkem byly dva prvovýstupy a výstup na nevylezený kopec, nazvaný Štít přátelství. Expedice byla mezinárodní, byli tam skvělí lezci z NDR, Poláci a i Mongolové předstírali, že lezou. Do základního tábora jsme dojeli na koních a sudy s batohy dovezli velbloudi. Velbloud na sněhu byl pro nás velmi exotický, Mongolci to brali jako samozřejmost. Díky pokračující družbě s Němci jsme začali jednotovým autobusem jezdit na 1. nebo 9. května na písek do Saska a spávali na Radeberger hutte nebo pod převisy v okolí.

Julské Alpy 1980

Celá osmdesátá léta byla plná paradoxů, šedé pasy, které platily jen do Jugoslávie, ale nikoho na světě nenapadlo, že taková blbost je možná, tak je uznávali jako platný doklad v celé Evropě i v USA. V roce 1980 pro změnu komunisti vymysleli, že do Bulharska se dá jezdit přes zapovězenou Jugoslávii. Stačilo si koupit nějaká bulharská leva (ty se vrátili), schovat marky či šilinky do smyčky a jelo se do Julek. Radostná lezenice začala. Když jsme se vrátili z Jalovce s Lenkou Benešovou – Žížalou, zjistili jsme, že hned první cesta druhé dvojky skončila pádem Jirky Beneše – Maugliho. Urval si vazy v koleně, následoval špitál, ze kterého Maugli vyjel na vozíku, sádru až po prdel, berle v ruce a řval: „Na Sarajevo“. Strávili jsme krásný týden výlety po historických pamětihodnostech a chválili si místní víno. (str. 131, fotka 335).

EXPEDICE MONGOLSKO 1971 strany 105 až 108

Text: účastník expedice Miroslav Mrkývka

Cíl expedice - pohoří Turgen v Mongolském Altaji, termín 16.6. až 6.7.1971

Účastníci: Mrkývka Miroslav vedoucí expedice, člen oddílu Slávia VHS,
Přerost Pavel – zástupce vedoucího expedice – Lokomotiva Brno
Myška Miroslav – Žebro – fotograf expedice, člen VHS oddílu Mapsklub
Střeštík František – přeprava, člen VHS oddílu Mapsklub
Frydryšek Ladislav – hospodář expedice, člen VHS oddílu Královo Pole

Letecká doprava: Brno – Praha – Moskva – Lukuck – Ulan-Bátor – Ulanbom,
dále Ulanbom – Somon Terylen (Turgen Somon) na nákladřících
dále dva dni na koních s devíti velbloudy.

Další účastníci: 5 horolezců z Maďarska, 5 horolezců z Polska a 5 pět horolezců z východního Německa (z NDR).

Tábor byl pod morénou ledovce Turgen v nadmořské výšce 2930 m.

Cíl: Aklimatizační výstupy v okolí hory Turgen I a výstupy na horu Turgen I různými směry.

Výstupy:

24.6. Dvouvrcholový Temen Bech (Velbloudí hřbet) – ledovcovou stěnou na levý vrchol 3980 m, dále hřebenem na pravý vrchol a dále hřebenem na temen Barum (Velbloudí hlava) 4020 m. Vylezli Mrkývka, přerost, Frydryšek a jeden horolezec z Maďarska. Byly to prvovýstupy na oba štíty.

24.6. Štít přátelství – pravý vrchol - kombinované lezení v ledu a ve skále, prvovýstup klasifikace V. První výstup někým z Československa. Vylezli Střeštík a Myška.

25.6. Turgen I o výšce 4215 m. Výstup českou variantou na centrálním pilíři a po něm dále na hlavní vrchol. Kombinovaný výstup v ledu, skalách a opět v ledu. Klasifikace IV – V sovětské stupnice. Vylezli Přerost, Frydryšek, Mrkývka, Scholz z východního Německa. Celkově to byl třetí průstup a první výstup lezců z Československa.

Nadmořské výšky štítů se rozcházejí podle map i výškoměrů.

Poznámka: Je velmi dobré, že se aspoň toto album „Fotokniha VHS“ podařilo dát dohromady. Můj dojem je, že převládá ve Fotoknize činnost oddílu Jiskra, což je velmi dobře. Díky členům tohoto oddílu vznikla Medvědí chata i Blatiny. Ostatní oddíly se jen účastnily.

ODDÍL WIBRAM – HISTORIE ODDÍLU OD ROKU 1974 DO ROKU 1980

Autor: Martin Šarbort

Velké akce Wibramu a zájezdy VHS

Na podzim 1973 uspořádal cvičitel Mirek Mrkývka oddíl horoškoly.

Na podzim 1974 zahájil Mirek Mrkývka další oddíl horoškoly.

Členové horoškoly z roku 1973 se stali cvičiteli pro nováčky z roku 1974.

14.12.1974 První Mikulášská nadílka na Muchově boudě v Líšni.

Rok 1975

14.-23.3. Zimní zájezd do Vysokých Tater na Hotel Popradské pleso.

26.7.-3.8. Letní stanový tábor ve Velické dolině u hotelu Sliezský Dom.

29.8.-7.9. Letní zájezd na Chatu pri Zelenom plese, tj. na Brnčálovu chatu.

9.-12.10. Instruktorský kurz IV. třídy na Sliezskom dome - Ivo Keclík, Zdeněk Buřival, Ladislav Krejčí, Martin Šarbort a Hana Soukalová.

Na podzim 1975 byl založen oddíl Wibram z členů horoškol 1973 a 1974.

25.12.1975-3.1.1976 Zájezd do polských Vysokých Tater s ubytováním v Zakopaném.

Rok 1976

5.3.-14.3. Zimní stanový tábor v Dolině Zeleného plesa. 12 účastníků. Strany 121 až 123.

31.7.-13.8. Přechod pohoří Rila v Bulharsku. 14 účastníků.

20.8.-29.8. Letní zájezd na chatu Váha. 15 účastníků.

27.11.-5.12. Instruktorský kurz III.třídy na Popradském plese – Ivo Keclík, Zdeněk Buřival, Ladislav Krejčí, Martin Šarbort a Hana Soukalová.

Rok 1977

13.-20.3. Zimní zájezd na Zbojnickou chatu. 11 účastníků. Strana 131 a fotka 336.

2.4.-11.4. Zimní stanový tábor u cesty vedoucí na Popradské pleso - Mirek Mrkývka, Lubin Blinky, Bohuš Blinky, Jiří Doskočil, Jiří Švestka, Martin Šarbort z Wibramu a 15 nováčků.

6.8.-28.8. Zájezd do rakouských Alp – Ötztalské Alpy, Wilder Kaiser a výstup na Groß Glockner.

Účastníci Mirek Mrkývka, Martin Šarbort, Jiří Doskočil a Lubin Blinky. Strany 124 až 127.

29.12.-1.1.1978 Silvestrovský pobyt na Medvědí chatě v Jeseníkách.

Rok 1978

4.3.-12.3. Zimní zájezd na Téryho chatu. 12 členů. Strany 133 až 135.

12.3.-17.3. Zimní zájezd na Popradské pleso.

18.8.-25.8. Letní zájezd na Sliezský dom.

25.8.-3.9. Letní stanový tábor ve Velické dolině u hotelu Sliezský Dom.

Rok 1979

17.3.-25.3. Zimní zájezd na Téryho chatu.

28.7.-1.8. Letní stanový tábor u Chaty pri Zelenom plese.

4.10.-7.10. Letní zájezd na Téryho chatu.

Rok 1980

1.3.-9.3. Zimní zájezd na Popradské pleso.

1.září 1980 Martin Šarbort narukoval na rok na vojnu a tím skončilo jeho krásných šest studentských let v Tělovýchovné jednotě Vysokohorské sporty Brno.

Sportovní činnosti ve VHS

Mimo uvedené týdenní zájezdy bylo podniknuto mnoho jednotových zájezdů i samostatných zájezdů členů Wibramu. Byly to víkendové lezecké zájezdy na skály, na pískovcové skály v Čechách i ve východním Německu a do Vysokých Tater. VHS vlastnila postupně dva autobusy, které řídil pan Novák. V autobusu jsme při jízdě spávali na sedadlech, pod nimi na zemi i na zemi v chodbičce autobusu.

V zimě se jezdilo na lyžařské víkendové zájezdy na běžkách a na závody na běžkách, jako je Mauglího memoriál, Čtyřiatvahodinovka na Medlově a Jizerská padesátka.

V prosinci se běhával z Řečkovic „Běh na Býčí skálu“ a zpět.

Na podzim se chodíval „Pochod Vysočinou“. První trasa z Řečkovic do Sněžného měřila asi 100 km a druhá trasa z Tišnova do Sněžného měla 70 km. A večer po pochodu bývala diskotéka!

Domovskými chalupami pro členy VHS byly a jsou Medvědí chata v Jeseníkách a grunt na Blatinách na Českomoravské vysočině.

Chodívali jsme také na jednotové brigády na chalupách a do lesů v okolí Blatin.

Při lezení jsme používali jednoduchá lana o průměru 11 mm a délce 40 metrů z Bolatic. Jednota měla pro členy program na výměnu starého lana za nové po třech letech. Stačilo, když člen zaplatil první lano ve skladu VHS. Při slaňování jsme používali Dülferův sed, kdy mezi lano a stehno jsme vkládali pruh hasičské hadice, aby tření lana o nohu nebylo tak bolestivé. Většinou jsme měli východoněmecké karabiny Mehlis a domácí vyráběné skoby.

V Brně na Pánské ulici existoval obchod s horolezeckými potřebami „U Šaleho“. Jednou za rok tam dostávali zboží ze západní Evropy. V létě 1975 mi bylo 19 let a za měsíční brigádu ve slévárně jsem dostal rovných 1000 Kč. V těch dnech tam západní zboží měli. Za 1000 Kč jsem si koupil OSM rakouských karabin Stubai. Jedna stála 125 Kč. Tehdy stával litr benzínu Speciál 2,30 Kč a litr benzínu Super 3,00 Kč. Za 125 Kč by bylo $125:3=41,7$ litru benzínu. Při dnešních cenách asi 30 Kč za litr benzínu Natural 95 by jedna karabina dnes stála $41,7 \times 30 = 1251$ Kč.

Aktivity členů Wibramu

Každé pondělí jsme se scházeli na oddílové schůzky ve sklepní klubovně na ulici Antonína Macka, kde byl také sklad VHS. Je to rohový dům s ulicí Štefánikovou. V roce 2018 je místo plechových dveří do skladu zazděno nové okno.

Každou středu od jara do podzimu jsme chodili do kondičního cvičení do Komína na „Káčata“. Přes zimu jsme chodili na kondiční cvičení do gymnázia na Třídě kpt. Jaroše.

Každý čtvrtek od 18-ti hodin jsme si v klubovně na Francouzské ulici domlouvali účasti na zájezdech VHS. Klubovna byla v rohovém domě s ulicí Přadláckou. V zadní místnosti klubovny zasedal od 19-ti hodin výbor VHS za předsednictví Zdeňka Zlámala.

Wibram si zařídil oddílovou vývěsku ve středu Brna na starém domě na Josefské ulici 9, aby informace blízko nádraží byly členům snadno dostupné. Dnes je místě starého domu postaven nový dům s názvem „E Pasáž“.

Také jsme dělali mnoho výškových prací, abychom si vydělali peníze na výlety do hor. Byly to práce jako natírání střechy brněnského musea Antropos, výměny signálních světel na vrcholech sto metrových komínů v elektrárně v Hodoníně a zavěšování záchranných sítí pod střechami hal v Ostravě nad pracujícími válcovacími stolicemi za hrozného vedra.

V roce 1977 jsme čtyři jeli na zájezd do rakouských Alp.

V roce 1978 se nám nepodařilo se uskutečnit výlet do francouzského Chamonix s cílem vystoupit na Mont Blanc. Nedostali jsme devizáky a nikam jsme nejeli. Devizák byl přidělen devizových prostředků na cestu západního světa, o který se složitě žádalo. Stejně obtížně se žádalo o udělení víz do vysněných zemí.

Člen Wibramu Vlastík Laštůvka řečený Gaston si zapisoval zážitky z našich společných akcí do jeho sešitů tzv. cancáků. Občas nám jeho zápisky předčítal k naší velké radosti. Strana 135 a fotky 346-348.

Laďa Krejčí dirigoval wibramáckou kapelu. Sám hrál na kytaru a banjo. Miloš Smutný hrál na housle. Vždy byli další hráči do kapely. Viz strana 56 a fotky 126 až 129 v Fotoknize.

Seznam členů Wibramu

V roce 1973 vstoupili do VHS a do horoškovy, následně do Wibramu: Ladislav Krejčí, Miloš Smutný, Petr Ditrych, Antonín Začal - Tonda, Ivo Keclík - Ivoš, Věra Daňková - provdaná Krejčí.

V roce 1974 vstoupili do VHS a do horoškovy, následně do Wibramu: František Pokorný, Martin Šarbort, Petr Bouchal, Zdeněk Rudolecký, Michal Roth, Gabriela Linhartová, Martin Linhart, Antonín Dvořák, Zdeněk Buřival, Jiří Doskočil, Jan Gregor, Jan Kunovský, Luboš Blinky, Bohuš Blinky, Aleš Kubíček, Naďa Molíková – provdaná Kubíčková, Anežka Vaňková, Jiří Mareček, Hana Soukalová, Jarda Bílý, Eva - provdaná Bílá.

V roce 1974 vstoupili do VHS a do horoškovy, ale nestali se členy Wibramu: Miroslav Rychlík – Bíba na fotce 379 na straně 143, Jan Vebr – Kula, Milan Suchánek

V roce 1975 vstoupili do VHS a do horoškovy, následně do Wibramu: Ladislav Krásenský - Raymond, Vlastimil Laštůvka - Gaston, Oldřich Kozdera, Jiří Švestka, Pavel Stražil, Iva Bezděková.

V roce 1976 vstoupili do VHS a do horoškovy, následně do Wibramu: Jan Piňos - Pinda, Pavel Bělohoubek, Jan Buřival.

Předsedové oddílu Wibram: Miroslav Mrkývka – od založení Wibramu na podzim 1975, Martin Šarbort od výroční schůze 22.10.1977 v Křižánkách, Miloš Smutný od výroční schůze 21.10.1978 na Blatinách.

Odešli předčasně:

Petr Ditrych – zemřel pádem z přetrženého šikmého tažného lana při pouštění rogalu s pilotem Tondou Začalem, členem Wibramu, na začátku devadesátých let. Miloš Smutný – zemřel při autonehodě na začátku devadesátých let. Po dlouhé nemoci odešli Vlastimil Laštůvka – Gaston – 22.února 2005, Ladislav Krásenský – Raymond – 27.dubna 2015 a Hana Soukalová 21.srpna 2015.

Martinovo hodnocení nádherných roků 1974 až 1980 ve VHS a v oddíle Wibram

Nejtvrdší akce: viz strany 121 až 123a fotky 301 až 313 ve Fotoknize

Od 5. do 14.3.1976 jsme strávili na zimním stanovém táboře v Dolině pri Zelenom plese. Přes den jsme lezli. Byl trvalý mráz. Večer bývalo 20 až 25°C pod nulou, jak jsme viděli na teploměru umístěném zvenku na Brnčálově chatě. Do chaty jsme celý týden nevstoupili. Zima v noci ve spacáku byla hrozná. Večer při vaření nešlo zimou u vařiče stát, tak se běhalo v kolečku mezi stany. Mnozí z dvanácti účastníků si odvezli omrzliny na prstech nohou.

Nejtěžší výstup: viz strany 136 a 137 a fotky 349 až 355 ve Fotoknize.

6.10.1979 na víkendovém zájezdu na Téryho chatu Ivo Keclík, Oldřich Kozdera a Martin Šarbort vylezli západní stěnu Lomnického štítu cestou zvanou Hokejka o obtížnosti šestého stupně. Při závěru výstupu při lezení v Lieviku je zastihla bouře. Tekoucí dešťová voda byla při lezení na hladkých stěnách Lieviku strašná. Nocovali v observatoři na vrcholu Lomnického štítu.

Největší riziko: viz fotka 287 na straně 117 ve Fotoknize.

23.6.1979 na víkendovém zájezdu do Batizovské doliny Oldřich Kozdera a Martin Šarbort vylezli na Batizovský štít cestu Kútovy plotny o obtížnosti šest. V horní části téměř svislých ploten se oba přestali vidět a slyšet v silné mlze. Když se mrak mlhy roztrhl, Martin lezl po vrcholové plotně a měl pět metrů k vrcholu a k zajištění. Martin viděl pod sebou současně lezoucího Oldu na vzdálenost celého nataženého čtyřicetimetového lana. Lano mezi nimi procházelo pouze dvěma skobami a dva vklíněnce byly vypadlé. Dobře jim to tehdy lezlo a měli velké štěstí, že v té situaci neudělali lezeckou chybu.

Návrat z túry na saních:

Ráno na Silvestra 1975 vyrazili na túru Ivo Keclík a Martin Šarbort z ubytování v polském Zakopaném. Šli na severní stěnu Svinice. Na první délce měl Ivoš desetimetrový pád. Z vrcholu viděli krásný západ slunce. Na nejvyšší práh doliny sestoupili úplně vyčerpaní asi v 21 hodin. Ivoš si lehl na sníh a usnul. Silně mrzlo. Martin ho vzbudil surovým kopáním předními hroty maček do těla. Po hodině se dopotáčeli k první hospodě Zakopaného, kde si najali vozku s koněm a saněmi. Vozka je přivezl spící k ubytování. Miloš Smutný a Zdeněk Buřival již byli připraveni vyrazit na záchrannou výpravu. Za hodinu začínal Nový rok 1976. Na Nový rok od poledne se oba vzbudili a Ivoš se vyptával Martina, co dělali, že on má na těle škaredé modráky se dvěma tmavými body v modráku. Martin Ivošovi povídal, jak do něj mačkami kopal, aby ho probudil. Modřiny byly od maček.

První návštěva nově koupené chalupy na Blatinách v létě 1976:

Do koupi chalupy na Blatinách jsme spávali ve stanech přímo pod Drátníkem nebo v jeskyňce v zadní části Drátníku. Při první návštěvě chalupy bylo jasné, že nás čeká mnoho brigádnických hodin po mnoho let na zlepšení zanedbaného stavu chalupy. Ptal jsem tehdy předsedy VHS Zdeňka Zlámala – Bači, proč to kupoval, když my chceme jen lézt a o práci na takové chalupě nestojíme. Odpověděl mi, že až po mnoha létech pochopíme užitečnost chalupy pro nás a pro naše děti. S odstupem let musím říct, že měl velkou pravdu. I moje tři děti vyrostly na Blatinách během deseti let.

Poděkování

Rád bych poděkoval prvnímu předsedovi Zdeňku Zlámalovi za vedení VHS a členům tehdejších výborů. Další poděkování patří Mirku Mrkývkovi za vedení horoškolky a Wibramu do konce roku 1977.

Miroslav BÍBA Rychlák ve VHS od 1974 do 1995

Viz foto 379 na straně 143.

Vzpomínkový text je převzatý z časopisu Montana číslo 4 z roku 1995. Autorem vzpomínky je Jiří Růžička - Šerpa:

„Životem musíš proletět jako dělová koule: Na smrt není čas.“

Zahynul 18.května 1995 při výstupu na Nanda Devi (7.816 m) v Garhvalsém Himálaji. Nikdo už nezjistí proč. V lehkém, ale exponovaném terénu ještě stačil na spolulezce pod sebou zavolat: „Kluci, bacha!“

Mezi brněnskými horolezci se začal objevovat začátkem sedmdesátých let. (Byl členem horoškolky VHS na podzim 1974. Poznámka Martina.) Velice rychle se na skalách rozkoukal a učaroval mu písek. Ze stovek výstupů připomeňme alespoň Údolní cestu na Smítkovu věž (8c), Kazalnici na Prachovskou čapku (8c), Údolní cestu na Americkou věž (9a), Klenbu na Zámek (8c), Bojogenes (8c), Luftwaffe (8c), Höllehuhd (9a) a spoustu dalších cest ve všech možných pískovcových oblastech. Vyrostl na „brněnském“ vápně – spočítat přelezy jeho krasových a pálavských extrémů nelze.

Lezecky vyrůstal v době, kdy ještě nebylo tak ostré rozhraní mezi lezci a horolezci. A protože jedním z jeho hesel bylo nevyhýbat se ničemu, vylezl řadu těžkých cest v Tatrách, Dolomitech, Julských i Západních Alpách. Jenom ten Bonattiho pilíř na Petit Dru, ten nešel a nešel. A že se snažil.

Ani létání na padáku se nevyhýbal a jako jeden z mála se nepomlátil, i když jeho srdnatost byla obrovská. Jenom změna počasí ho dokázala „rozhodit“. Jeho ranní pohled na oblohu, doprovázený ryze brněnským konstatováním „balíme, vod západu valí voriginál regna“, často zachránil jeho spolulezce před promoknutím.

Vysoké kopce ho lákaly jako všechno neznámé. V osmdesátých letech vystoupil na Pik Korženěvské (7.105 m), zúčastnil se výpravy na Pamiro Altaj a výstup na opravdový himálajský vrchol by byl logickým a spravedlivým vyvrcholením jeho horolezeckého života.

Bíbo, třeba se někdy potkáme. Vítr Ti bude házet přehazovačku do čela a vynadáš mně, že riskuji, když nenosím čepici až do června. Pak se koukneš na moje lezečky, sebereš mně je, abys je spravil, a se smíchem mně je druhý den doneseš. Ne, nebudu smutný, vždyť ty ses taky vždycky smál.

EXPEDICE HINDÚKUŠ 1978 a článek Jiřího Beneše – Mauglího „Zvonky“

V létě 1978 uspořádalo deset brněnských horolezců expedici do asijského Hindúkuše.

Zúčastnili se Sylva Talla, Miroslav Mrkývka (viz fotky na stranách 121 až 127), Tomáš Skřička, Jiří Růžička (fotka 107 na straně 48), Vilém Schwab, Karel Cídl, Petr Bednařík, Jiří Beneš – Mauglí (viz foto 335 na straně 131), Jan Krch a Jaroslava Tallová.

Členové expedice jeli z Brna do Hindúkuše a zpět nákladním automobilem Avia 30 – L, který sami řídili.

V srpnu 1978 členové expedice vylezli 12 výstupů na vrcholy M 2 -6400 m, M 3 – 6109 m, Kohe Nadir Šáh – 6814 m, Šachaur - 7116 m a Kohe Auer – 6250 m.

Expedice je podrobně popsána v časopisu HOTEJL číslo 4 z roku 1978.

Na ukázkou je zde opsán článek „Zvonky“ od Jiřího Beneše „Mauglího“ z Hotejlu:

Chce-li někdo v Istambulu jít z jedné strany ulice na druhou, musí si vzít dovolenou ...

(Při průjezdu Istambulem cestou tam.)

Tři stupně obtížnosti: I. Jde to. II. Jde to, ale blbě. III. Nejde to. (Při jedné z debat o lezení.)

A když je konečně u silnice tabule, tak je to nečitelný, protože to někdo posypal čajem ...

(Při průjezdu Asií.)

Nevím sice, co se děje, ale vím, jak to dopadne.... (Večer v Kábulu u bazénu při dovádění se syny velvyslance.)

Zatím, co jsem byl duchem nepřítomen, tak všichni znervózněli(Po úžehu.)

Já taky lezu a nejen kvůli fotografování... (Pře přejezdem jednoho mostu v horách.)

Tady je práce, že by se zde užívala nastálo postavená chata... (V základním táboře.)

Kdybych se tady měl narodit, tak bych se oběsil na pupeční šňůře. (10.den ve Fajzábádu, kdy už ovšem bylo jasné, že odtud odjedou.)

ZÁVĚR

Při zpětném pohledu na fotografie ve Fotoknize „Vysokohorské sporty Brno. Historie mezi léty 1964 – 1986“ je patrné, že většina fotografií ukazuje členy oddílů Jiskra, Wibram a částečně Jednička a Slávie. Snad se v budoucnu najde někdo, kdo soustředí podklady od ostatních oddílů VHS a po výběru nejlepších fotek a příběhů vytvoří třetí díl Fotoknihy VHS.

Do následující galerie autorů jsem vložil fotky manželských dvojic, i když byl spoluautorem jen jeden z dvojice.

GALERIE AUTORŮ

Hlavním autorem prvního dílu Fotoknihy „Vysokohorské sporty Brno. Historie mezi léty 1964 – 1986“ je Havelka Richard – Ríša.

Spoluautoři, kteří poskytli svoje fotografie do prvního dílu Fotoknihy VHS a napsali popisy fotek jsou: Havlásek Ladislav, Kolegar Ladislav, Hanzl Pavel – Ajdul, Myška Miroslav - Žebro, Dušek Jiří - Pastejř, Pokorný Milan - Pokec, Šarbort Martin, Krejčí Olga a Černošek Zdeněk.

Spoluautoři, kteří doplnili popisy fotek a články v druhém díle fotoknihy VHS jsou: Jan Musil – Šerpa, Miroslav Mrkývka, Miroslav Kelbl – Otík, Luboš Novák, Jan Slavík – Džonek, Jiří Rossi, Ladislav Krejčí a Zdena Balcarová.

Richard Havelka - Ríša

Sylva Havelková

Martin Šarbort, Blanka a Laďa Havláskovi

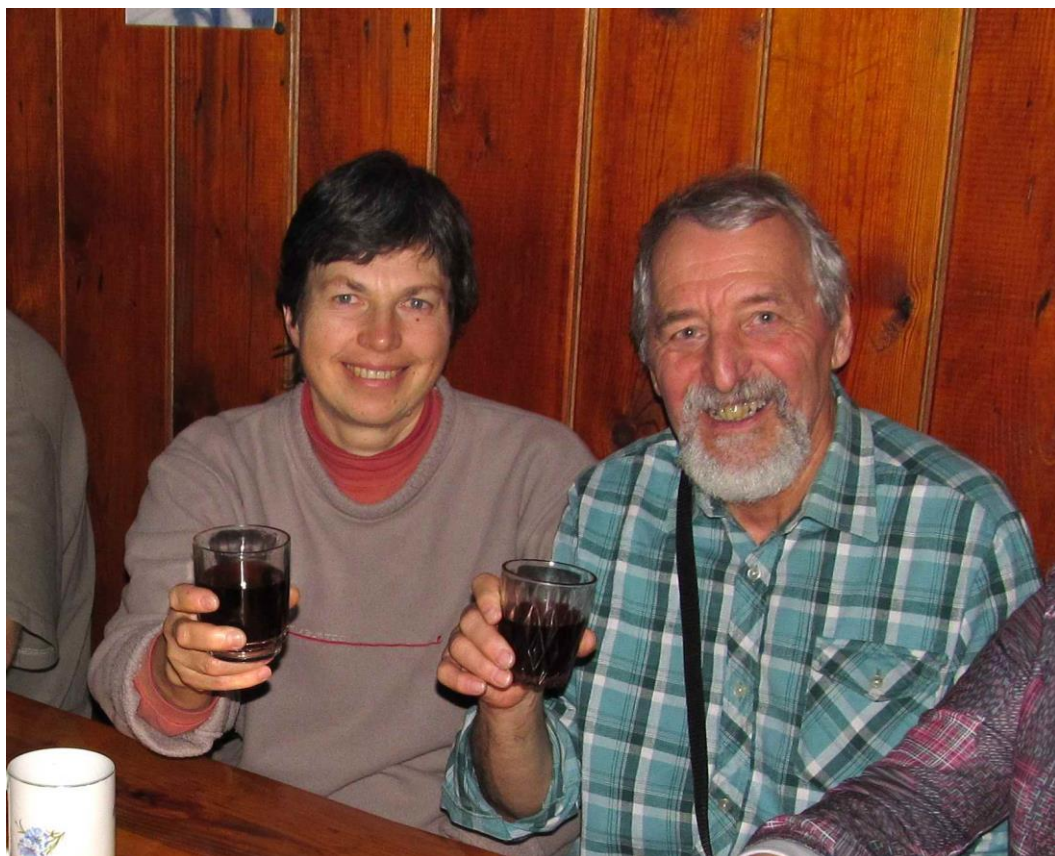
Anička a Laďa Kolegarovi

Maruška a Pavel – Ajdul Hanzlovi. Vlevo je částečně vidět Olina Krejčí. Vpravo sedí Radek Děřda a je částečně vidět Pavel Hort – Šentík.

Míla a Mirek – Žebro Myškovi

Jarka a Milan Pokorní

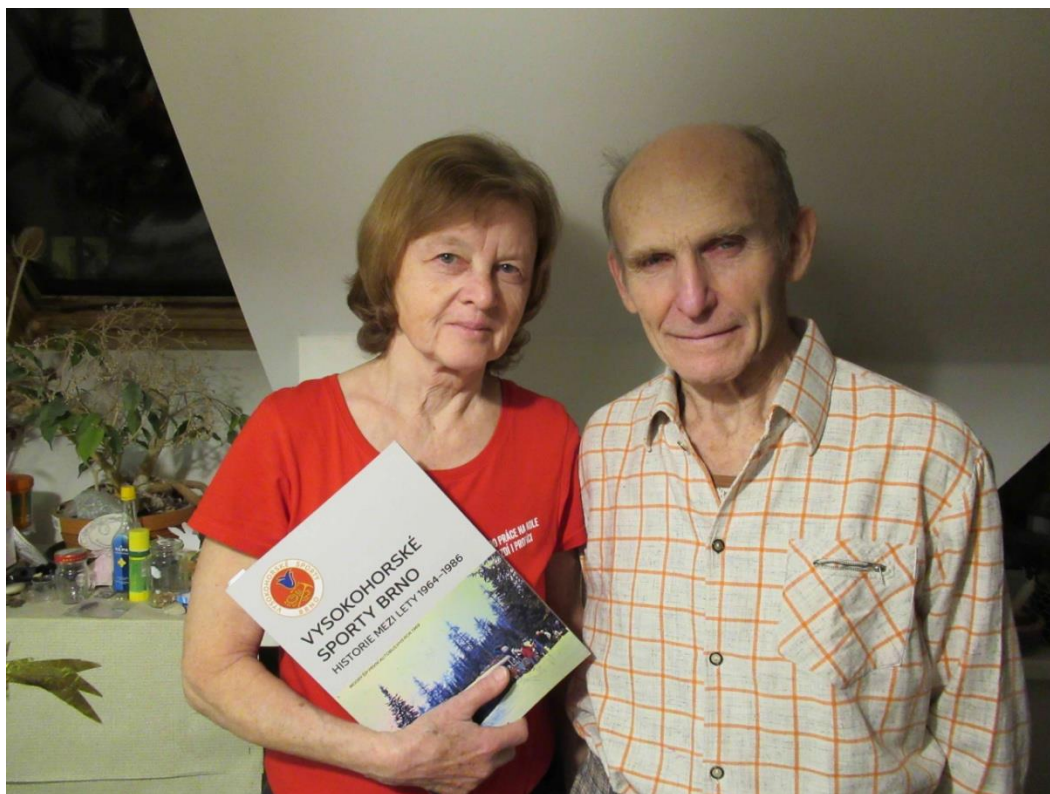
Marta a Martin Šarbortovi

Olga – Olina a Stanislav - Standa Krejčí

Ivana a Zdeněk Černoškovi

Věra a Jan – Šerpa Musilovi

Mirek a Jana Mrkývkovi

Jana a Mirek – Otík Kelblovi

Liba a Luboš Novákovi

Jarka Slavíková – Kopretina

Jan Slavík – Džonek

Jiří Rossi

Zdena Balcarová

Část kapely „Wibramná společnost“ v dubnu 2016: Zleva Laďa Krejčí, Pavel Stražil, Jiří Dušek – Pastejř, Vít Auermüller – Laněk, Richard Havelka a Radek Děrda.

Poslední porada nad popisy fotek zleva: Martin Šarbort, Pavel Hanzl – Ajdul, Miroslav Myška – Žebro, Jiří Doskočil – Dondyk, Ivana Huvarová, Laďa Krejčí a Jiří Dušek – Pastejř.